

88.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὸν ἐντιμόν Κύριον Π. Κάμπελ Σκάρλετ, Πρόεδρον τῆς Αὐτῆς Βριτανικῆς
Μεγαλειότητος ἐν Ἑλλάδι.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 17/29 Φεβρουαρίου 1864.

Μεταξὺ τῶν ὄρων τοῦ σχεδίου τῆς μεταξὺ τῶν τριῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ τῆς Ἑλλάδος συνυμολογηθεσ-
μένης Συνθήκης ὡς πρὸς τὴν ἔνωσιν τῶν Ἰονίων νήσων, ὑπάρχει καὶ τις ὑπογραφὴ τῶν Ἑλληνικῶν Κυβερ-
νησιν ν' ἀναγνωρίσῃ ἐν τῷ μέλλοντι τὰς συντάξεις καὶ τοὺς μισθοὺς τοὺς ἤδη χορηγηθέντας εἰς διάφορα
πρόσωπα ἐν Ἑπτανήσῳ. Συναισθανθεὶς τὴν ἀνάγκην νὰ συλλέξω ὡς πρὸς τοῦτο πληροφορίας τινὰς, προσεκά-
λεσα τὸν ἐν Κερκύρᾳ Γενικὸν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Α. Β.Ε. τοῦ Ἀρμοστοῦ τῆς Ἑπτα-
νήσου ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν συνταξιούχων τῆς Ἰονίου Πολιτείας καὶ τῶν τίτλων ἐν ᾗ τὰ δικαιώμα-
τα αὐτῶν στηρίζονται, συνάμα δὲ σημείωσιν τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστου τῶν νῦν ἐν ἀνεργίᾳ Ἀγγέλων
ὑπαλλήλων ἐν ταῖς Ἰονίαις Νήσοις.

Ὁ Κύριος Βιτάλης μοι ἐγνωστοποίησεν, εἰς ἀπάντησιν, ὅτι ὁ Ἀρμостὴς, παρ' οὗ ἐσπευτε νὰ ζητήσῃ τὰς ἀ-
νωτέρω πληροφορίας, δὲν ἐθεώρησε δέον νὰ εἰσακούσῃ τὴν αἴτησιν ταύτην ἐπὶ λόγῳ ὅτι ἐπαθύμει νὰ τῷ ὑ-
ποβληθῇ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ.

Ὅθεν προστρέχω εἰς τὴν εὐμενῇ ὑμῶν μεσιτείαν, παρακαλῶν ὑμᾶς, Κύριε Πρίντς, ἵνα εὐαρεστούμενο; ζη-
τήσητε παρὰ τῆς Αὐτοῦ Ἐξουχότητος τοῦ Λόρδου Μεγάλου Ἀρμοστοῦ τὰ μνησθέντα ἐγγράφα καὶ μοι διαβί-
βάσητε αὐτὰ ὅτι τάχιον.

Ἐκφράζων ὑμῖν ἐκ προσομιῶν τὰς ἐπὶ τούτῳ εὐχαριστίας μου, εἰμὶ κτλ.

Π. ΔΕΛΓΙΑΝΝΗΣ.

89.

(Μετάφρασις.)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Αθρὴν δι' ἀτμοπλοίου μέσω Καλλιπόλεως.

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργόν Κ. Π. Δεληγιάννην.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 10/22 Φεβρουαρίου 1864.

Ἐλαβον σήμερον τὰς ὑμετέρας ὁδηγίας τῆς 31 Ἰανουαρίου (α). Ὁ Λόρδος Ράσσελ μοι ἐξεδέλωσε (ζητῶς ὅτι
δὲν ὑπογράφει τὴν κυρίαν Συνθήκην ἐν δὲν συνυμολογητῶμεν συγχρόνως τὴν εἰδικὴν περὶ συντάξεων καὶ ἀπο-
ζημιώσεων Σύμβασιν, ἣν οὐδόλως ἐστὶ διατεθειμένος νὰ τροποποιήσῃ. Τὸ πρῶτον περὶ τῆς κυρίαις Συνθήκης
Συμβούλιον γενήσεται πιθανῶς τὴν προσεχῇ πέμπτην 13/25 Φεβρουαρίου.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

90.

(Μετάφρασις.)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Λαβὴν δι' ἀτμοπλοίου μέσῳ Καλλιπόλεως.

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, τῇ 11/23 Φεβρουαρίου 1864.

Ὁ Πρίγκιψ de La Tour d'Auvergne μοι εἶπεν ὅτι αἱ ἐνεστῶσαι ὁδηγίαι τοῦ οὐδεμὶαν ἐπιτρέπουσιν αὐτῷ νὰ δεχθῇ τροποποίησιν τοῦ Σχεδίου τῆς Συνθήκης, διό καὶ με συνεβούλευσε νὰ μὴ ἐπισπεύσω τὴν συγκρότησιν τοῦ διπλωματικοῦ συμβουλίου μεγιστοῦ λάβῃ νέας ὁδηγίας. Φρονῶ καλὸν νὰ παρακαλέσῃτε ἀπ' εὐθείας τὰς Κυβερνήσεις Παρισίων καὶ Πετροπόλεως νὰ δώσωσι τοῖς ἐν Λονδίῳ Πληρεξουσίοις αὐτῶν ὁδηγίας πρὸς παραδοχὴν τῶν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως προτεινομένων τροποποιήσεων.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

91.

(Μετάφρασις.)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Σταλὴν δι' ἀτμοπλοίου μέσῳ Καλλιπόλεως.

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδῖνον.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 18 Φεβρουαρίου (1 Μαρτίου) 1864.

Ἐλαβον τὰ ὑμέτερα τηλεγραφήματα τῆς 10/22 καὶ 11/23 Φεβρουαρίου. Βαδίσατε κατὰ τὰς ὁδηγίας σας, ἀλλ' ἀναβάλετε τὸ Συμβούλιον, ἐὰν τὸ θεωρῆτε ἀναγκαῖον. Τὴν ὑμετέραν συμβουλὴν εἶχονεν θέσει προηγουμένως εἰς ἐνέργειαν, γράφομεν δ' ἐκ νέου εἰς Παρίσιον. Ἡ Πετρούπολις καίται πολὺ μακρὴν. Ὁ Βασιὺν Βρουνοῦ ἐστὶ διπλωμάτης διακεκριμένος καὶ ἔχει θεθαίως ὁδηγίας εὐρείας.

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

92.

(Μετάφρασις.)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Λαβὴν δι' ἀτμοπλοίου μέσῳ Καλλιπόλεως.

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, τῇ 13/25 Φεβρουαρίου 1864.

Τὸ Συμβούλιον ἀπεφάσισε σήμερον νὰ ζητήσῃ διὰ τοῦ Λόρδου Ρώτσιλ τὴν συναίνεσιν τῆς Αὐστρίας ὅπως προστεθῇ εἰς τὸ άρθρον 3 ἡ ἐξῆς διάταξις: «Τὰς εἰρημέναις Συμβάσεσι ὁρεῖται νὰ συνημολογήσωσιν ἐν δια-

« ο ἡμίτι δέκα πέντε ἐτῶν, καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατόν. » Εἰς τὸ 5 ἄρθρον προτετέθη ἡ τροποποίησις τῆς Ἰονίου Βουλῆς (α). Αἱ λοιπαὶ ἡμῶν ἀπαιτήσεις ἀπερρίφθησαν.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

93.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 10/22 Φεβρουαρίου 1864.

Τὸ ταχυδρομεῖον τῶν Ἀθηνῶν μόλις σήμερον ἐφθάσε κομίσαν μοι τὰ ἀπὸ 31 Ἰαννουαρίου δύο ἡμέτερα ἐγγραφα περὶ τῶν σχεδίων τῆς Συνθήκης καὶ τῆς εἰδικῆς Συμβάσεως.

Ἀμα λαβὼν αὐτά, μετέβην εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον, ἐνθα εὗρον τὸν Λόρδον Ῥώσσελ ἀσχολούμενον εἰς κατεπειγούσας ὑποθέσεις. Ἐν τούτοις, ἠδυνήθην νὰ ἔλθω μετ' αὐτοῦ εἰς βραχεῖαν συνδιάλεξιν, καὶ ἀναβαλόντες εἰς ἄλλην περίρασιν νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῶν ἄλλων προτάσεων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, περιωρισθήμεν ἐν τῇ συνεντεύξει ταύτῃ εἰς τὸ ζήτημα τῆς εἰδικῆς περὶ συντάξεων καὶ ἀποζημιώσεων Συμβάσεως.

Ἐξέθηκα τῷ Λόρδῳ Ῥώσσελ τὰς ἀντιρρήσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κατὰ τοῦ 6 ἁρθροῦ τῆς κυρίας Συνθήκης, καὶ ἰδίως πᾶν ὅ,τι ὠφελομεν ν' ἀντιτάξωμεν κατὰ τῆς ἀρχῆς τῶν ἀποζημιώσεων. Εἰς ἀπάντησιν μοι εἶπεν ὅτι οἰαδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ βαρύντης τῶν εἰρημένων ἀντιρρήσεων, ἐφρόνει ὅτι ἐδεικνύομεν ἐαυτοὺς ἥμισυ εὐγνώμονας πρὸς τὴν Ἀγγλίαν ἐπὶ τῷ μεγάλῳ ἐνεργετῇ ὅπερ αὐτὴ ἐχορῆγει ἡμῖν ἐγκαταλείπουσα τὰς Ἰονίους Νήσους, ἀντιτάττοντες ἐπιχειρήματα δικηγόρου κατὰ μέτρον, οὗ ὁ σκοπὸς ἦτο νὰ χορηγηθῇ δικάια ἀποζημιώσεις εἰς Ἀγγλοὺς ὑπαλλήλων, οἵτινες χωρὶς νὰ πταίσωσιν κατ' οὐδέν, ἀπόλλυσι τὸ στάδιόν των συνεπείᾳ τῆς περὶ παραχωρήσεως τῆς Ἑπτανήσου ἀποφάσεως τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως. Ὅθεν ὁ Λόρδος Ῥώσσελ ῥητῶς μοι ἐξεδήλωσεν ὅτι δὲν ὑπογράφει τὴν κυρίαν Συνθήκην ἂν δὲν μοι ἐπιτραπῇ νὰ ὑπογράψω σὺν αὐτῇ τὴν εἰδικὴν Σύμβασιν.

Ἐλάλησε αὐτῷ περὶ ἐλαττώσεως τοῦ ποσοῦ τῶν ἀποζημιώσεων, ἀλλὰ περὶ τούτου δὲν ἠθέλησεν οὔτε λόγος νὰ γένη. Ἐφάνη ὡσαύτως ἐλαχίστην ἔχων διάθεσιν νὰ μεῖακούς, ὅταν τὸν ἠρώτησα ἐὰν θεωρεῖ δίκαιον νὰ παύῃ ἡ τῶν ἀποζημιώσεων ἀπότισις ὅταν ὁ δικαιούχος ἤθελε κατέχει ἐτέραν ἐμμεσθον θέσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἄνωτέρω ὁμιλία ἐγένετο λίαν ἐσπευσμένως. Περαιῶν τὸν λόγον, ὁ Λόρδος Ῥώσσελ μοι εἶπεν ὅτι ἐφρόνει ὅτι τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ συνέλθῃ ὅπως λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ἄλλας προτάσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἐνόμιζε δὲ ὅτι ἡ πρώτη συνεδρίασις δύναται νὰ λάβῃ χώραν τὴν προσεχῇ πέμπτην, ἀλλὰ μοι ἐπανέλαθεν ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ ὑπογράψῃ τὴν κυρίαν Συνθήκην ἐὰν σὺν αὐτῇ δὲν συνωμολογεῖτο ἡ συμπληρωματικὴ Σύμβασις.

Εἰς τῶν λόγων τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπιμονῆς τοῦ εἶναι καὶ ἡ ὑπὸ πολλῶν μελῶν τοῦ Κοινοβουλίου ἀγγελλεῖσα πρόθεσις ν' ἀπευθύνωσι τῇ Κυβερνήσει ἐπερωτήσεις περὶ τῶν ἐν ταῖς Ἰονίους Νήσοις ὑπαλλήλων, ἡ δὲ Κυβερνήσις ἐπιθυμεῖ νὰ μὴ προσθήσῃ εἰς τὰς λοιπὰς δυσχερείας τοῦ Ἰονίου ζητήματος καὶ ἐτέρας ἐκ τῶν φίλων τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων προελεουσόμενας.

Πρὶν λαλήσω τῷ Λόρδῳ Ῥώσσελ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, συνδιελέχθην μετὰ τοῦ Κ. Ἀμμόνδου. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ἠκροάσατο τῶν κατὰ τοῦ ὅγδδου ἁρθροῦ καὶ τῶν τῆς Συμβάσεως διατάξεων ἀντιρρήσεων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μετὰ πλειοτέρας ἢ ὁ ἀρχηγὸς αὐτοῦ δυσπρεπειείας. Κατὰ τὴν γνώμην του πᾶσα συζήτησις ὡς πρὸς τὸν κατάλογον τῶν Συνταξιούχων προϋποτίθεται δισταγμὸν περὶ τῆς ἀκραιότητος τοῦ

(α) Ἡ Ἰόνιος Βουλὴ, ἐν τῷ περὶ ἐνώσεως ψηφίσματι αὐτῆς, προτέθηκεν εἰς τὰς προτάσεις τοῦ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ, τὴν ἐξῆς περὶ Βασιλικῆς χρηρηίας τροποποίησιν. «Τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει καθιστῆ τὸ πρῶτον μέρος ἐπὶ τοῦ Ἰονίου ταμείου, ἔκ τῆς ἐὰν κατάλληλος συνταγματικῇ πρόνοιᾳ ληφθῇ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς αὐτῆς ἀξιώσεως ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.»

χαρακτήρες τῶν συνταξάντων τὴν κατάλογον. θεωρεῖ ὡσάντως προθλητικὰς τὰς ἡμετέρας ἀντιβρίξεις κατὰ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἀποζημιώσεων.

Ἐπειράθην νὰ καθουχάσω αὐτὸν, προτάτων τὰς συνταγματικὰς ἀνάγκας αἵτινες ὑπερέβαινον τὴν Κυβερνήσιν νὰ ἐνεργήσῃ ὅπως ἐπρατίε, καὶ ἀποκρούων πῶσαν ἰδέαν προθλητικῆς προθέσεως. Ἀλλ' αἱ ἐξηγήσεις αὐτοὶ δὲν τὸν εὐχαρίστησαν.

Σήμερον ἢ αὔριον θὰ ἴδω τοὺς Πρόεδροι τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ῥωσσίας καὶ θὰ λάβω νέαν μετὰ τοῦ Λόρδου Ῥώσσελ συνέντευξιν πρὶν ἢ συγκροτηθῇ τὸ Συμβούλιον.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

94.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 11/23 Φεβρουαρίου 1864.

Μὴ δύνηθαις νὰ ἴδω τὸν Πρόεδρον τῆς Γαλλίας χθές, ἦλθον εἰς συνέντευξιν μετ' αὐτοῦ σήμερον.

Ὁ Πρίγκιψ de la Tour D'Auvergne ἀκούσας ὅτι αἱ ὁδηγίαι μοι εἶπεν ὅτι δὲν ἦν αὐτῷ ἐπιτετραμμένον νὰ δεχθῇ οἰκονομικὰ τροποποιήσιν ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς Συνθήκης. Ὁ Κύριος de la Tour ὅπως ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ γράψω ὑμῖν καὶ ἄλλοτε, μοι ἐξέφρασε πάντοτε τὰς εὐμενεστίας διαθέσεις ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀναθεθείσης μοι διαπραγματεύσεως. Ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων ὁρμώμενος καὶ νῦν ὁ Κ. Πρόεδρος τῆς Γαλλίας, μοι εἶπεν ὅτι ἐάν προσεκαλεῖτο σήμερον εἰς Συμβούλιον, δὲν θὰ ἔδύνατο, σύμφωνα πρὸς τὰς ὁδηγίας του, νὰ ὑποστηρίξῃ ἐν αὐτῷ τὰς προτάσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅτι οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ὀφείλον νὰ προσπαθῶ ν' ἀναβληθῇ ἡ συγκρότησις τοῦ συμβουλίου μετριοῦ λάβῃ νέας ὁδηγίας. Πρὸς τοῦτο φρονῶ καλὸν νὰ παρακληθῶσιν αἱ Κυβερνήσεις τῶν Παρισίων καὶ τῆς Πετροπόλεως νὰ ἐπιτρέψωσι τοῖς ἐν Λονδίνῳ Πληρεξουσίοις αὐτῶν ν' ἀποδεχθῶσι τὰς προτεινομένας ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τροποποιήσεις.

Κατὰ τὸν Κ. de La Tour d'Auvergne ἐάν τὸ Συμβούλιον συνήρῃτο πρὶν ἢ προετοιμασθῶσι τὰ πράγματα, κτῆνατο ν' ἀποβῇ ἐπιβλαβὲς ἡμῖν, ἐνῷ ἐάν ἐλάμβανε παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς του εὐνοϊκὰς ὁδηγίας ὡς πρὸς τὰ ἡμέτερα συμπεράσματα, θὰ ἐσπύδα νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῶν δύο ἐτέρων Πληρεξουσίων καὶ οὕτως ἐκ προεργιών θὰ καθίσταντο ὅσον ἐνεστι θετικώτερα τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐν τῷ Συμβουλίῳ ἀποφασισθησομένων.

Ἐσπεντα νὰ διαβιβάσω ὑμῖν τηλεγράφημα δι' οὗ ἀνικοίνοισα ὑμῖν τὴν γνώμην τοῦ Κυρίου Προέδρου τῆς Γαλλίας. Ἀλλ' ἔλπίζω ὅτι ἐνηργήσετε ἤδη ἐπὶ τούτῳ εἰς Παρίσιους, καὶ ὅτι ὅσον οὕτω θ' ἀποσταλῶσιν τῷ Πρίγκιπι ὁδηγίαι οἷας ἐπιθυμῶ.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

95.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 12/21 Φεβρουαρίου 1864.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 1/13 Φεβρουαρίου ὑμετέρου ἐγγράφου μοι συνιστάτε, σὺν τοῖς ἄλλοις ἐπιχειρήμασιν ἅπερ ἔχομεν κατὰ τῆς περὶ ἐνιαυσίων ἀποζημιώσεων, ἐνεκα ἀπωλείας θέσεως, διατάξεως, νὰ ποιήσω χρῆσιν καὶ τούτου, ὅτι ἡ ἰσότης χορηγία τῶν μισθῶν των εἰς τοὺς μέγας κτησαμένους τὸ τῆς συντάξεως δικαίωμα ὑπαλλήλων, θὰ ἦν ἀδίκος καὶ θὰ ἐδίδα προσην ἀφορμὴν εἰς τὰς ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἐγγράφῳ ἐκτιθεμένας ἀντιφάσεις.

Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἀπατώμαι, δὲν δυνάμεθα νὰ ποιήσωμεν χρῆσιν τοῦ νέου τούτου ἐπιχειρήματος, διότι αἱ ἐν τῷ ὑπὸ στοιχ. Β'. πίνακι ἀποζημιώσεις εἰσὶν, ὅπως μ' ἐβεβαίωσαν, μικρότεροι τῶν μισθῶν, οὓς ἤδη λαμβάνουσιν οἱ εἰρημέναι ὑπάλληλοι.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

96.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 12|24 Φεβρουαρίου 1864.

Μεταβάς σήμερον ἐκοινοποίησα τῷ Βαρῶνι Βρουνώφ τὰς τροποποιήσεις αἱ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπιθυμᾷ νὰ φέρῃ ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς Συνθήκης. Ὁ τρόπος καθ' ὃν ὁ Κ. Πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας ἠκροάσατο τῶν ἡμετέρων προτάσεων μοι προξένησεν εὐάρεστον ἐκπληξιν. Εἶπον αὐτῷ ὅτι γὰρ διὰ τοῦ τηλεγράφου παρεκίνησα ὑμᾶς νὰ παρακαλέσητε τὰς Κυβερνήσεις Παρισίων καὶ Πιτροπούλεως νὰ ἐπιτρέψωσι τοῖς ἐν Λονδίνῳ Πληρεξουσίοις αὐτῶν νὰ δεχθῶσι τὰς ἡμετέρας προτάσεις. Μοι ἀπεκρίθη ὅτι τὸ καθ' ἑαυτὸν εἶχεν ἐλευθερίαν ἐνεργείας καὶ ἦν εὐδιάθετος νὰ ποιήσῃ χρῆσιν αὐτῆς ὑπὲρ ἡμῶν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι δὲν μοι ὑπεσχέθη πολλά ὡς πρὸς ἐκάστην τῶν προτάσεων μας, ἀλλ' οὐχ ἥττον ἐξεδήλωσεν ἀληθὴ ἐπιθυμίαν νὰ διευκολύνῃ τὰς ἐνεργείας μας. Ἐνῶ ἄλλοτε πᾶσαν ἐκ μέρους ἡμῶν ἀπαίτησιν ἐθεώρει ἄτοπον, αἱ μόναι αὐτοῦ ἀντιρρήσεις σήμερον ἐπὶ γὰζον ἐκ τῶν ἐν τῇ φύσει αὐτῇ τῶν πραγμάτων ἐγκειμένων δυσχερειῶν. Οὕτως, ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον 3, ὅτε ἀνέπτυξα τοὺς λόγους δι' οὓς ἀδύνατον ἀπέβαινεν ἡμῖν νὰ παραδεχθῶμεν διηγετικὰς ὑποχρεώσεις, μοι παρετήρησεν ὅτι συνεμερίζετο τὴν ἡμετέραν γνώμην, ἀλλ' ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ μοι ἀποκρύψῃ ὅποιαν θ' ἀπὸ κτήτων δυσκολίαν αἱ Δυνάμεις ὅπως πείσωσι περὶ τούτου τὴν Αὐστριακὴν Κυβέρνησιν. Ὁ Πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας, ὡς καὶ ὁ τῆς Γαλλίας, ἐλαχίστην ἔχουσιν ἐλπίδα ὅτι ἡ Αὐστρία δύναται νὰ ἐνδώσῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Φρονοῦσιν ὅτι αὕτη συνήνεσεν εἰς τὸ περὶ οὐδετερότητος Πρωτόκολλον τῆς 25 Ἰανουαρίου ἵνα ἐξασφαλίσῃ τὰς προνομίας τοῦ Λόυδ, καὶ ὅτι ἐπομένως θὰ ἐθεώρει ἐξόν αὐτῇ νὰ μὴ παραδεχθῇ οὐδεμίαν νέαν πρότασιν. Ἐν ταῖς μετὰ τοῦ Βαρῶνος Βρουνώφ καὶ τοῦ Πρίγκηπος de la Tour d'Auvergne ὁμιλίαις μου ἐποίησα ἐν παρόδῳ μνησθῆναι ὅτι αἱ ἐδηγίαι μου μοι ἐπιτρέπουν νὰ δεχθῶ τὴν ὁλοσχερῇ τοῦ τρίτου ἄρθρου ἀπάλειψιν· ἀλλ' ἀμφότεροι οἱ Πληρεξούσιοι οὗτοι θεωροῦσι τὸ τοιοῦτον ὡς πάντῃ ἀπαράδεκτον. Ἡ διδομένη μοι ἀδεια, διὰ τοῦ ἀπὸ 1/13 Φεβρουαρίου ἡμετέρου ἐγγράφου, ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν μακρᾶς προθεσμίας, καθιστᾷ μόνον ἐφικτὴν ἐπιτυχίαν τινά.

Ἐς πρὸς τὸ ὀγδοὺν ἄρθρον, ὁ Βαρῶν Βρουνώφ μοι εἶπεν ὅτι τὴν αὐτὴν πρῶταν τῷ ἐδήλωσεν ὁ Λόρδος Ῥώσελ ὅτι οὐδαμῶς θελεῖ ἐνδύσκει ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν ἀποζημιώσεων, καὶ ὅτι ἡ Σύμβασις καὶ ἡ Συνθήκη πρέπει ἐξ ἀπαντος νὰ συνυπογραφῶσιν. Ἐκ τούτου, ὁ Κύριος Πρεσβευτὴς τῆς Ῥωσσίας θεωρεῖ τὸ εἰρημικὸν ζήτημα ὡς τετελεσμένον.

Μετέβην κατόπιν εἰς τὸ πέμπτον ἄρθρον, ἄσμενος δ' ἀγγέλλω ὑμῖν, ὅτι μετὰ τινος ἐνδοιασμοῦ, ὁ Κ. Βρουνώφ μοι εἶπεν ὅτι θὰ συνήνει εἰς τὴν ἀπάλειψιν αὐτοῦ, ἐὰν τὸν ἐβεβαίουν ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἐπεθύμει νὰ μὴ καταχωρισθῇ αὐτὸ ἐν τῇ Συνθήκῃ. Τῷ ἔδωκα τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην. Ἀληθῶς, μετὰ τὴν ἀνωτέρω παραχώρησιν, ἐξέφρασε πάλιν δισταγμὸς τινος καὶ μοι ἐζήτησε διαταγῆς· ἀλλὰ δὲν ἀπέσυρε τὴν ὑπόθεσίν του.

Ἐπειδὴ τῇ αἰτήσεϊ τοῦ Βαρῶνος Βρουνώφ εἶχε διατηρηθῇ ἐν τῇ Συνθήκῃ τὸ εἰρημικὸν ἄρθρον, εἰς οὗ τὴν ἀπάλειψιν εἶχε συναινέσει ὁ Λόρδος Ῥώσελ, οὐδεμίαν ὑπολείπεται ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἡμετέρα αἴτησις γενήσεται δεκτὴ ἀφοῦ ὁ Βαρῶν Βρουνώφ ἀποσύρῃ πᾶσαν κατ' αὐτοῦ ἀντίστασιν.

Ἡ ζητούμενη ὑπόχρησις ἀπάλειψις τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἐβδόμου ἄρθρου φαίνεται ἀπαράδεκτος τῷ Κ. Πρεσβευτῇ τῆς Ῥωσσίας, διότι αὕτη πραγματεύεται περὶ τοῦ Λόυδ, καὶ οὐδαμῶς θὰ συνκινίσῃ εἰς αὐτὴν ἡ Αὐστρία. Καὶ ἡ Ἀγγλίς δ' αὐτῇ, εἶπεν, ἐνδιαφέρεται ὡσαύτως νὰ ἐξασφαλίσῃ ῥητῶς τὰ δίκαια τῶν λοιπῶν ἐταπεινῶν.

Τὸ ζήτημα ὅπερ ἰδίως συζητήσαμεν ἦν ἡ ἀφαίρεσις τῶν ἐράσεων τοῦ προϋμίου ἀπὸ τινος ὅρου διαλαμβανομένου ἐν τῇ Συνθήκῃ καὶ παρακατιὸν « ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς ὅρους. » Ὁ Βαρὼν Βρουνώφ μεγάλας ἐδίσταζεν ὡς πρὸς τὴν ἀπάλειψιν ταύτην, μετέθηκεν δὲ εἰς ἄλλο ἀντικείμενον χωρὶς νὰ μοὶ δώσῃ ὀριστικὴν ἀπάντησιν. Μὲ ἐρώτησεν ἐάν μοι ἦν ἐπιτετραμμένον νὰ ὑποχωρήσω ὡς πρὸς τοῦτο, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν εὐρισκὼν ζωντὴν ἀντίστασιν. Ἀπήντησα ὅτι τοῦτο δὲν μοι ἐτετρέπετο.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

97.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 12/24 Φεβρουαρίου 1864.

Συνεπεῖχ' τῆς δηλώσεως τοῦ Λόρδου Ῥώσσελ ὅτι δὲν θὰ ὑπογράψῃ τὴν περὶ παραχωρήσεως τῶν ἰονίων Νήσων Συνθήκην ἐάν σὺν αὐτῇ δὲν ὑπογραφῇ καὶ ἡ συμπληρωματικὴ Σύμβασις, θέλετε ἐσθαιῶς θεωρήσει ἀναγκαῖον νὰ μοὶ δώσῃτε ὁδηγίαν περὶ τῆς Συμβάσεως ταύτης καὶ νὰ μ' ἐροδιάσῃτε μὲ τὸ ἀπαιτούμενον πρὸς ὑπογραφὴν αὐτῆς Πληρεξούσιον.

Λύριον θὰ ἔλθω εἰς συνέντευξιν μετὰ τοῦ Λόρδου Ῥώσσελ καὶ θὰ τῷ λαλήσω ἐκ νέου περὶ τῶν ἀποζημιώσεων· ἀλλὰ κρίνων ἐκ τοῦ τρόπου μεθ' οὗ ἤκουσε τὰς παρατηρήσεις μου ἐν τῇ τελευταίᾳ ἡμῶν συνεντεύξει, ἐλαχίστην ἐλπίδα ἐπιτυχίας τῆς νέας ταύτης ἀποπειρας.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 1/13 Φεβρουαρίου ὑμετέρου ἐγγράφου μὲ προσκαλεῖτε, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις ἀντέκρουε τὴν ἀπάλειψιν τῆς διατάξεως τοῦ ὁγδόου ἄρθρου περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἀπολυόντων τὰς θέσεις τῶν ὑπαλλήλων, νὰ προτείνω νὰ ὑποχρεωθῇ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ χορηγήσῃ αὐτοῖς, ἀντὶ ἐνιαυσίων ἀποζημιώσεων, ὠρισμένον τι ποσὸν, πληρωτέον ἐφάπαξ ἢ κατὰ διαφόρους προθεσμίας. Οὐδαμῶς ἐστὶν ἀδύνατον ν' ἀποδεχθῇ ὁ Λόρδος Ῥώσσελ τὴν τροποποίησιν ταύτην, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅρῳ τὸ πάγιον αὐτὸ ποσὸν νὰ παριστᾷ κατ' ἀναλογίαν τὸ κεφάλαιον τῶν ἐν τῷ ὑπὸ Στοιχ. Β'. Πίνακι ἰσοδίων προσόδων. Ἡ ἀναλογία αὕτη, ὑπολογιζομένη κατὰ τὴν ὑποτιθεμένην ζῶν ἐκίστου ἀτόμου, συνωδᾷ τῇ ἡλικίᾳ αὐτοῦ, εὐρίσκεται διὰ τῶν πινάκων οἷτινες χρησιμεύουσιν ὡς ὁδηγοὶ εἰς τὰς Ἀνθρωποστατιστικὰς ἢ ἄλλας παραπλησίως φύσεως ἑταιρείας. Οἱ πίνακες οὗτοι, γνωστοὶ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ Νόρθχαμπτον (Northampton Tables), προϋποτίθουσι μέτριον τόκον καὶ οὐδεμίαν παρουσιάξουσιν ὥρელიαν ἐκ τῆς μετατροπῆς εἰς κεφάλαιον τῆς ἐνιαυσίως προσόδου (capitalisation de la rente). Ἐάν ἀντικαθίστῶντες ταύτην διὰ παγίου τινὸς ποσοῦ, δὲν ἐννοεῖτε ν' ἀντιστοιχῇ τὸ ποσὸν τοῦτο πρὸς τὴν ἐνιαύσιον πρόσδοον, ὁ Λόρδος Ῥώσσελ δὲν θὰ σ' ἐναιέσῃ.

Ἠμίλησα μετὰ τοῦ Βαρώνος Βρουνώφ περὶ τῆς ὑμετέρας προτάσεως, μὲ συνεβούλευσε δὲ νὰ μὴ ποιήσω περὶ αὐτῆς λόγον τῷ Λόρδῳ Ῥώσσελ διότι οὐδαμῶς ἐστὶν ἐπωφελεῖς ἡμῖν. Ἐν τούτοις ἐπειδὴ ἡ ὑμετέρα διαταγὴ εἶναι ρητὴ, θὰ τῷ λαλήσω, ἀποβλέπων ὅμως εἰς ἐφάπαξ ἀποζημιώσιν κατ' ἀναλογίαν ἥττον ἐπιζήμιον τῶν ἐν τῷ ὑπὸ Στοιχ. Β'. Πίνακι ἐνιαυσίων ἀποζημιώσεων. Ἐάν ὁ Λόρδος Ῥώσσελ ἀποκρούσῃ τὸν ὅρον τοῦτον, θὰ ἐπανέλθω ἐπὶ τοῦ δικαίου τῆς διακοπῆς τῆς ἀποζημιώσεως ὅσας εἰς ὁ δικαιούχος λαμβάνῃ ἐμμισθον θέσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως.

Ἀναχωροῦντος αὖριον τοῦ ταχυδρόμου τῶν Ἀθηνῶν, δὲν θὰ προφθάσω ἴσως νὰ ἐκθέσω ὑμῖν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μετὰ τοῦ Λόρδου Ῥώσσελ συνδιαλέξεώς μου. Ἐάν ἐπιτύχω παραχώρησιν τινα καὶ δὲν δυνηθῶ νὰ κοινοποιήσω ὑμῖν αὐτὴν διὰ τοῦ ταχυδρόμου τούτου, θὰ σᾶς εἰδοποιήσω τηλεγραφικῶς.

Ἡ Σύμβασις συνομολογηθήσεται εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν, διαβιβάζω δ' ὑμῖν ἀντίτυπον τῆς μεταφράσεως τοῦ κυρίου αὐτῆς ἄρθρου. Ὁ Βαρὼν Βρουνώφ μετέφρασεν αὐτὸ ὅτι ἀποτελεῖ μέρος τῆς περὶ ἐνώσεως Συνθήκης.

Ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ εἰρημένου ἄρθρου ὑπάρχει παραπομπὴ εἰς τὸ πέμπτον ἄρθρον τῆς Συνθήκης. Ἐπειδὴ πιθανὸν εἶναι νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν τοῦ ἄρθρου τούτου ἀπάλειψιν ἐκ τῆς Συνθήκης, δεόν νὰ τροποποιηθῇ ἡ παράγραφος· ὅθεν σᾶς παρακαλῶ νὰ εὐαρεστηθῇτε νὰ μοὶ δώσῃτε τὰς ὁδηγίας σας ἐπὶ τούτῳ.

Χρῆζω ὡσαύτως ὁδηγιῶν καὶ ὡς πρὸς τὸ ὁγδοὸν ἄρθρον. Αἱ τελευταῖαι ἡμῶν ὁδηγαί ὑποτίθηται ὅτι ἡ μετὰ τῆς Ἀγγλίας Σύμβασις θὰ ὑπογραφῇ βραδύτερον· ἀλλ' ἡ σὺν τῇ Συνθήκῃ διάπραξις αὐτῆς καθίστηται ἀναγκαίᾳ νέας ὡς πρὸς τοῦτο ὁδηγίας.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

98.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, τῇ 12/24 Φεβρουαρίου 1864.

Ὁ Λόρδος Ῥώσελ πρὸς ἐλπίσει τοὺς Πρέσβεις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ῥωσσίας νὰ συνέλθωσι μετ' αὐτοῦ ἐν Συμβουλίῳ αὐρίον μετὰ μεσημβρίαν, ἵνα λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Μὲ προσεκάλεσε ὡσαύτως νὰ μεταβῶ παρ' αὐτῷ, πρὶν ἢ συγκροτηθῇ τὸ ἀνωτέρω Συμβούλιον.

Δὲν ἐλπίζω νὰ ἐπιστρέψω ἐγκαίρως, ἵνα ἐκθέσω ὑμῖν λεπτομερῶς διὰ τοῦ παρόντος ταχυδρομείου τὰ τῆς συνεντεύξεώς μου ταύτης. Ἐπειδὴ δὲ πρόκειται νὰ ἐπισκερθῶ αὐρίον τὴν πρωίαν τοὺς Πρέσβεις τῆς Γαλλίας καὶ Ῥωσσίας, διακπεραιῶ σήμερον τὰ ἐγγράφα μου, ἐπιφυλακτόμενος νὰ σὲς γράψω αὐρίον ἐν ὀλίγοις, ἐάν μοι μείνῃ καιρὸς, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τε συνεντεύξεώς μου καὶ τοῦ Συμβουλίου.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

99.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, τῇ 13/25 Φεβρουαρίου 1864.

Σήμερον μετὰ μεσημβρίαν ἦλθον εἰς συνέντευξιν μετὰ τοῦ Λόρδου Ῥώσελ μεθ' οὗ μετέβην εὐθὺς παρὰ τῷ Βαρὼνι Βρουνώφ, παρ' ᾧ εὗρομεν καὶ τὸν Πρίγκηπα de la Tour d'Auvergne. Τὸ συμβούλιον συνῆλθε παρὰ τῷ Κυρίῳ Πρέσβει τῆς Ῥωσσίας, διότι πάσχων οὗτος πρὸ τινων ἡμερῶν ἀναγκασμένος ἦν νὰ οἰκουρῇ.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ταχυδρόμου ἤγγικεν, οὐδαμῶς ἐπιτρέπουσά μοι νὰ διαλάβω ἐν λεπτομερείᾳ περὶ τῶν γενομένων.

Ὁ Λόρδος Ῥώσελ ἐποίησατο ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως, ἀναγγέλλων ὅτι ἔλαβον τὰς ὁδηγίας μου καὶ προσκαλὼν με ν' ἀνακοινώσω τῷ Συμβουλίῳ οἷας εἶχον νὰ ὑποβάλω αὐτῷ ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς Συνθήκης παρατηρήσεις ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεώς μου. Ἠρίσθη κατόπιν ὅτι πρὶν ἢ λάβω ὁδηγίας περὶ τῆς συμπληρωτικῆς Συμβάσεως ἡ Συνθήκη δὲν ἔδύνατο νὰ ὑπογραφῇ. Οὐχ ἤττον συμφωνήθη νὰ προβῇ τὸ Συμβούλιον εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ἀντιρρήσεων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ν' ἀποφαιθῇ ἐκ' αὐτῶν, ἵνα τὰ πάντα ὡς ἐτοίμα πρὸς ὑπογραφήν τῆς Συνθήκης ἄμειν ὡς αἱ μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἑλλάδος περὶ τῆς Συμβάσεως διαπραγματεύσεις ἀποπερατωθῶσι.

Ὁ Πρέσβυς τῆς Γαλλίας ἀνέγνωσε τότε μεγαλοφώνως, τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο, τ' ἄρθρον τοῦ σχεδίου τῆς Συνθήκης, καὶ γὰρ δ' ἐπέβαλλον ἐκ διαλλειμμάτων τὰς παρατηρήσεις τῆς Κυβερνήσεως, ὅσας οἱ Πρίγκηψ ἔφθανεν εἰς τὰ χωρία, εἰς αἱ παρατηρήσεις αὗται ἀπέβλεπον.

Ἐν πρώτοις ἐπιμόνως ἐζητησάμην τὴν ἀπὸ τοῦ προοιμίου ἀπάλειψιν τῆς φράσεως « ὑπὸ τινος δρους ἐν τῇ μνησθείσῃ Συνθήκῃ διαλαμβανομένους. » Πρῶτος ὁ Βαρὼν Βρουνώφ με ἀντίκρουσε. Μετ' αὐτὸν ἐξέφερε τὴν αὐτὴν κατὰ τῆς ἡμετέρας προτάσεως γνώμην ὁ Πρίγκηψ de La Tour d'Auvergne καὶ κατόπιν αὐτοῦ ὁ Λόρδος Ῥώσελ. Ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὑπῆρξε μακρά, οἱ δὲ Πληρεξούσιοι δὲν ἠθέλησαν νὰ ἐνδύσωσιν. Ἐπειδὴ δὲν εἶπον αὐτοῖς ὅτι ἐπετρέπετό μοι νὰ ὑπογράψω τὴν Συνθήκην μετὰ τῆς ἀνωτέρω φράσεως, μοι εἶπον ν' ἀνακοινώσω τῇ Κυβερνήσει μου τὴν ἀπόφασίν των σὺν τῇ πληροφορίᾳ ὅτι οὐδαμῶς προέβεντο νὰ τροποποιήσωσιν αὐτήν.

Ὡς πρὸς τὸ τρίτον ἄρθρον, ἐζήτησα νὰ διαχωρισθῶσιν αἱ προνομίαι ὧν μέρι τοῦδε ἀπολαύει ὁ Λεὺδ,

ἀπὸ τὰς εἰς ἄλλους χορηγηθείσας δυνάμει ἐτέρων Συνθηκῶν καὶ Συμβάσεων, καὶ αἱ μὲν τελευταῖαι νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὰς ὑπὸ τῶν Συνθηκῶν ὀριζομένης προησιμίας, ὡς πρὸς δὲ τὸν Λόγῳ, ἐδήλωσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἦν ἐτοιμὴ νὰ συναινέσῃ εἰς οἰκονομικὰς παρατάξεις τῆς διαρκείας τῶν προνομίων τοῦ ἡθελον προτείνει τῇ Αὐστριακῇ Κυβερνήσει οἱ τρεῖς Πληρεξούσιοι. Μετὰ μικρὰν συζήτησιν, οἱ Πληρεξούσιοι δὲν παριδέξαντο τὴν διάκρισιν μεταξὺ τοῦ Λόγῳ καὶ τῶν ἐτέρων δυνάμει Συνθηκῶν καὶ Συμβάσεων διακρινόντων. Ἀλλὰ συνήντισαν νὰ ἐπιφορτίσωσι τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἰπουργὸν τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος νὰ προτείνῃ τῇ Αὐστριακῇ Κυβερνήσει, ἐν ὀνόματι τῶν τριῶν Αὐλῶν, τροποποιήσιν συνισταμένην εἰς τὴν ἐν τῷ τέλει τοῦ τρίτου ἄρθρου προτεθέν μετὰ παραγράφου, οὕτω πως ὡς ἐγγιστα συντεταγμένης: « Αἱ εἰρημέναι Συμβάσεις συνομολογηθήσονται ἐντὸς δέκα πέντε ἐτῶν, ἢ τάχιν εἰ δυνατόν. »

ὑπολείπεται νὰ ἴδωμεν ἐὰν ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις θέλῃ συναινέσει εἰς τὴν τροποποίησιν ταύτην καὶ τί θέλουσι πράξει αἱ τρεῖς δυνάμεις ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως.

Ἐγραψα ὑμῖν χθὲς ὅτι ὁ Βαρὼν Βρουνώφ μοι εἶπεν ὅτι ἔτοιμος ἦν νὰ συναινέτῃ εἰς τὴν ἀπάλειψιν τοῦ πέμπτου ἄρθρου, ἐὰν ὁ Βασιλεὺς ἐπεθύμει τοῦτο. Σήμερον ἐν τῷ Συμβουλίῳ ἐξέφερον ἄλλοιαν γνώμην, καὶ προέτεινε νέαν τοῦ ἄρθρου σύνταξιν, ἥτις, εἶπεν, ικανοποιεῖ ἡμᾶς πληρίστατα. Τὴν γνώμην ταύτην ἀνέκρουσα, προτείναν: νὰ προτεθῇ ἡ ἐν τῷ ψηφίσματι τῆς Ἰονίου Βουλῆς περιεχομένη φράσις. Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ ὑπεστήριξε τὴν πρότασίν μου ἥτις οὕτως ἐγένετο δεκτή.

Μετὰ τὴν προτεθῆκην τῆς μνησθείσης διατάξεως τὸ ἄρθρον θὰ ἔχῃ ὡς ἐγγιστα οὕτω πως. « Ἡ Βουλὴ τῆς Ἡνωμένης Πολιτείας τῶν Ἰονίων Νήσων ἐθέσπισε, διὰ τοῦ ἀπὸ 7/19 Ὀκτωβρίου 1863 ψηφίσματος αὐτῆς, ὅτι τὸ ποσὸν δέκα χιλιάδων λιρῶν στερελινῶν κατ' ἔτος, εἰς μηνιαίας δόσεις, θέλει ἀπονεμηθῇ πρὸς αὐξάνειν τῆς ἀνακτορικῆς χορηγίας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ἀποτελοῦν τὸ πρῶτον βᾶρος ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν Ἰονίων Νήσων, ἐκτὸς ἐὰν ἡ αὐξήσει αὕτη καταστῇ πληρωτέα ἐκ τῶν εἰσπραξέων τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου κατὰ τοὺς συνταγματικούς τύπους. Ὅθεν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελέσῃ δεόντως τὸ εἰρημένον ψήφισμα. »

Ἀναγινωσκόμενον τοῦ ἐσδόμου ἄρθρου, παρατήρησα ὅτι ἡ τελευταία παράγραφος ἦν ἄχρηστος· ἀλλ' οὐδεὶς Πληρεξούσιος ὑπεστήριξε τὴν πρότασίν μου, ἐξ ἧς ὁ Λόρδος Ῥώσσελ ἐφάνη προσδῆλθαι.

Ὡς πρὸς τὸ ὄγδοον ἄρθρον, οἱ Πληρεξούσιοι ἐδήλωσαν ὅτι τὰ κατ' αὐτὸ ἐξήρτηντο ἐκ τῆς γενησομένης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας συμφωνίας περὶ συντάξεων καὶ ἀποζημιώσεων.

Τοιοῦτον ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ Συμβουλίου, ὅπερ δὲν ἠδύνατο νὰ ἀπολήξῃ εἰς τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκης, ἀφ' ἑνὸς, διότι σὺν αὐτῇ ἔπρεπε νὰ διαπραχθῇ καὶ ἡ Σύμβασις, ἀφ' ἑτέρου δὲ, διότι ἔπρεπε νὰ περιμείνωμεν τὴν ἀπάντησιν τῆς Αὐστρίας. Ἐνὶ λόγῳ, ἐπὶ δύο μόνων ἀντικειμένων εἰσπηκούσαμεν, ὡς πρὸς τὸ τρίτον ἄρθρον καὶ ὡς πρὸς τὸ πέμπτον. Αἱ ἄλλαι ἑμὼν παρατηρήσεις ἀπερρίφθησαν.

Ἐν τέλει τῆς συνεδριάσεως ὁ Βαρὼν Βρουνώφ ἐδήλωσεν ὅτι ἐθεώρει τὰς γενομένας ἀποφάσεις ὡς ἀμετακλήτους καὶ τὴν Συνθήκην ὡς λαβοῦσαν τὸν ὀριστικὸν αὐτῆς καὶ ἀναλλοίωτον τύπον. Εἰς τοῦτο συνήνεσαν ἀμφοτέρω οἱ συνάδελφοι αὐτοῦ.

Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ μὲ προσεκάλεσε μετὰ τὸ συμβούλιον νὰ μεταβῶ παρ' αὐτῷ τὸ Σάββατον τὴν πρωΐαν, ἵνα μελετήσωμεν τὸ σχέδιον τῆς Συμβάσεως καὶ ἴδωμεν ἐὰν ἠδύνατο νὰ τροποποιηθῇ. Ἐν τῇ συνεντεύξει εἰς ἣν εἶχον ἔλθει μετ' αὐτοῦ σήμερον προέτεινα τὴν ἀπότιν ὀρισμένου ἐφάπαξ ποσοῦ· ἀλλ' ὁ Λόρδος Ῥώσσελ ἀπήντησεν ὅτι ἠδυνάμεθα νὰ συνεννοηθῶμεν κατόπιν μετὰ τῶν δικαιούχων, ἐὰν ἀπολύτως ἠέλομεν ν' ἀποτίσωμεν ἐν κεφαλῇ τὰς ἐνιστάσιους χορηγίας (capitaliser la rente). Εὐμενέστατα δ' ἤκροάσθη τῶν λόγων μου ὡς πρὸς τὸ λυσιτελεῖ τῆς διακοπῆς τῆς τῶν εἰρημένων χορηγιῶν ἀποτίσεως ὅσας: ὁ δικαιούχος ἐλάμβανεν ἐμμισθον θέσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

100.

Πρὸς τὸν Κύριον Χαρίλαον Τρικούπην, εἰς Λονδίνον.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 21 Φεβρουαρίου. (4 Μαρτίου) 1864.

Τὸ Γαλλικὸν ἀτμόπλοιον, ἀφίχθην σήμερον τὸ πρωῒ, μὲς ἔφερε τὰς ἀπὸ 10 ἕως 13 Φεβρουαρίου ὑμετέρας ἀναφοράς.

Πρὸ τούτων εἰχομεν λάβει τὰ ἀπὸ 10/22 καὶ 11/23 κρυπτογραφικὰ ὑμῶν τηλεγραφήματα, εἰς ᾧ σὺς ἀπαντήσαμεν ἤδη διὰ τοῦ τηλεγράφου. Χθὲς δὲ τὸ πρῶτ' ἐλάβομεν καὶ τὸ τῆς 13/25. Αὐτοτυχὲς ὅ τοις τηλεγραφοῖς ἐστὶ διακεκομμένος ἀπὸ Καλλιπόλεως, ὥστε τὰ τηλεγραφήματα, στελλόμενα δι' ἀτμοπλοίων ἀπὸ τῆς πόλεως ταύτης, φθάνουν εἰς χεῖρας ἡμῶν πολλὰ βραδέως.

Ἐκ τῶν τελευταίων τηλεγραφημάτων τε καὶ ἀπορῶν ὑμῶν ἔγνωμεν εὐχρίστως, ὅτι αἱ ἐπὶ τῶν ἀρθρῶν 3 καὶ 5 τοῦ σχεδίου τῆς Συνθήκης, καὶ ἰδίως μάλιστα ἐπὶ τοῦ πρώτου, ἡμέτεραι ἐνστάσεις ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τῶν τριῶν Δυνάμεων, οἵτινες ἀπεφάσισαν νὰ ὑποστηρίξωσιν αὐτάς, παραιτῶντες εἰς τὸ σχέδιον τὰς παρ' ἡμῶν προταθείσας τροποποιήσεις. Ἐλυπήθημεν ὅμως, οὐ μικρὸν, διὰ τὴν ἐπιμονὴν τοῦ Λόρδου Ῥώσσελ μὴ θέλοντος κατ' οὐδέναν τρόπον νὰ δεχθῇ ἢ καὶ νὰ συζητήσῃ μετ' ὑμῶν τὰς τοσοῦτον δικαίας καὶ λογικὰς ἡμῶν παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἀριθ. 8 τοῦ σχεδίου καὶ ἐπὶ τοῦ καυμένου τοῦ σχεδίου τῆς ἰδίας μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἑλλάδος συνθήκης.

Σὺς ἐγράψαμεν ἤδη ὁποῖαν δυσάρεστον καὶ λυπηρὰν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν εἰς τὸ κοινὸν τῆς τε Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑπτανήσου ἡ διαδοθεῖσα φήμη περὶ τοῦ ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ζητεῖ συντάξιν μὲν δι' ὑπαλλήλους Ἀγγλοὺς, οὐδὲν ἔχοντων τινων ἐξ αὐτῶν, κατὰ τοὺς Ἰονίους νόμους, εἰς αὐτὴν δικαίωμα, ἀποζημιώσεις δὲ δι' ἐτέρους μὴ διανύσαντας, ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν Ἰονίων νήσων, ἱκανὸν χρόνον ὑπηρεσίας, παρέχοντα αὐτοῖς δικαιώματα ἐπὶ συντάξει.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως ἀπέναντι καὶ ἧς γνώμης τοσοῦτον σφοδρῶς ἐκτραχόμενης καὶ τοιαύτην ἤρῳ εὐρύσεως ἐν αὐτῇ τῇ Εὐθυσυνελεύσει, δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ τοὺς ὅρους τῆς ἰδικιτέρας μετὰ τῆς Ἀγγλίας Συνθήκης πρὶν ἢ συζητήσῃ αὐτοὺς ἐμβριθῶς καὶ πρὶν ἢ ἐξετάσῃ δεόντως τὰ δικαιώματα καὶ τὰ προσόντα τῶν προσώπων ὑπὲρ ὧν ἀπαιτεῖ ἡ Ἀγγλικὴ συντάξις τε καὶ ἀποζημιώσεις· οὐ μόνον τοιαύτη ἐκ μέρους ἀντιτῆς διτγωγῇ ἤθελε διεγείρει ἐναντίον τῆς τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ καὶ ἤθελε δώσῃ ἀφορμὴν εἰς παρεκκλίσεις λίαν δυσαρέστους ἄλλως τε, καὶ ἡ συνειδήσις αὐτῇ τῶν ὑπουργῶν τοῦ Βασιλέως, καὶ ὡς δημοσίων λειτουργῶν καὶ ὡς ἰδιωτῶν, δὲν τοῖς ἐπιτρέπει νὰ παραδεχθῶσιν ἀνιετάτως εἰς βέρος τοῦ ἔθνους ποτὰ ἄτινα, ἂν δι' ἐν μεγάλον καὶ πλούσιον ἔθνος, ὡς ἡ Ἀγγλία, φθίνονται μικρὰ, εἰς Κράτος ὅπως πτωχὸν, μικρὸν καὶ εἰς μεγάλης οἰκονομικὰς δυσχερείας διακειμένον, εἰς ἡν ὑπέρογκα.

Λέγετε ὅτι ὁ Λόρδος Ῥώσσελ ἐφάνη λίαν δυσχεστετημένος ἀκούσας παρ' ὑμῶν τὴν ἀξίωσιν τοῦ νὰ ἐξετάσῃ τὰ προσόντα τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος προτῶπων, καὶ ὅτι ὁ Κ. Ἀμόνδ ἐξέεργασεν, οὐ μόνον δυσαρέστειαν, ἀλλὰ καὶ ἀγανάκτησιν, ὡς θεωρήσας τὴν ἀξίωσιν ταύτην προσβλητικὴν πρὸς τὸν συντάξαντα τὸν κατάλογον τῶν ἀνωτέρω προτῶπων.

Δὲν ἐννοοῦμεν ἀληθῆς τὴν τοιαύτην τοῦ Λόρδου Ῥώσσελ καὶ τοῦ Κ. Ἀμόνδ δυσαρέστειαν· διὰτὶ ἐθεώρησαν τὴν ἀξίωσιν ταύτην ὡς προσβολὴν κατὰ τῶν ὑπουργῶν ἢ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Μεγάλης Βρετανίας; Φρονοῦμεν ὅτι, ὅποταν πρόκειται περὶ δαπάνης ἐπιβαρυνούσης ὅπωςδὴποτε ἐν Κράτει, ἡ ἐξέτασις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ καταδειχθῇ ἡ ἀπόλυτος αὐτῆς ἀνάγκη, ἐστὶν ἀναπόφευκτος, καὶ οὐδὲν δύναται παντάπασι νὰ προσβάλῃ τὸν προτείνοντα τὴν δαπάνην· ἄλλως τε οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Βασιλέως ἔχουσι μεγίστην καὶ ἀπέναντι τῆς Εὐθυσυνελεύσεως καὶ ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους εὐθύνην, καὶ ὀφείλουσι ἀντιτιβῆναι νὰ δώσωσι λόγον τῶν πράξεων τῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καταδεικνύοντες δεόντως τὰ δικαιώματα τῶν προσώπων ὑπὲρ ὧν ἤθελον ἀποφασίσαι τοιαύτην δαπάνην. Ἄν δὲν πράξωσι τοῦτο, θέλουσι κατηγορηθῇ ἐπὶ ἀκηδεῖα περὶ τὰ δημοσία συμφέροντα, ὅπερ βεβαίως θέλουσι προσπαθῆναι ὅλας δυνάμεις ν' ἀπορῶγωσιν, ἀποδεικνύοντες ὅτι ἐξήντηλσαν ὅλα τὰ μέσα ὅσα ἡδύναντο νὰ μεταχειρισθῶσιν ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων μας· ὀφείλουσι δὲ τοσοῦτον μᾶλλον νὰ ἐμμένωσιν εἰς τὴν τοιαύτην ἐρευναν, καθόσον ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν τελευταῖον περὶ συντάξεων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν ταῖς Ἰονίαις νήσοις νόμον, τοῦ 4 ἀρθροῦ τοῦ ὁποίου σὺς ἐπισυνάπτομεν ὧδε τὸ καίμενον, παρατηροῦσιν ὅτι διάφοροι κατηγορίαι δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Ἰονίου Κράτους ἀποκλείονται σαφέστατα παντὸς δικαιώματος πρὸς συντάξιν.

Πρέπει, Κύριε ἀπεσταλμένε, νὰ ἐξηγήσῃτε σαφῶς τὰ ἀνωτέρω εἰς τὸν Λόρδον Ῥώσσελ καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς δύο πληρεξουσίους καὶ τοῖς παραστήσατε ὅτι δὲν δυνάμεθα κατ' οὐδέναν τρόπον νὰ δεχθῶμεν τὸ καίμενον τοῦ σχεδίου τῆς εἰδικῆς Συνθήκης, ὡς ἔχει, χωρὶς νὰ συζητήσωμεν αὐτὸ καὶ ἐξετάσωμεν τὸ δικαίωμα τῶν ἐν αὐτῇ μνημονευομένων προσώπων· ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γενῇ ἐσπευσμένως καὶ ἐκ τοῦ προχείρου, καθότι δὲν ἔχομεν τὰς πρὸς τοιαύτην ἐξέτασιν ἀναγκαίους πληροφορίας, τὰς ὁποίας μὴ δυνθέντες νὰ λάβωμεν μέχρι τοῦδε παρὰ τοῦ Ἀρμοστοῦ τῶν Ἰονίων νήσων, ἀναγκάσθημεν νὰ ζητήσωμεν ἐπισήμως παρὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις Κυρίου Πρέσβευς τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Θέλετε δὲ παρατηρήσαι ὅτι δὲν εἶναι παντάπασι ἀναγκαῖον ν' ἀναβληθῇ ἡ κυρία Συνθήκη ἕνεκα τούτου, ἀλλ' ὅτι, ἂν ὁ Λόρδος Ῥώσσελ ἐπιμένῃ ἀνεκδότως εἰς τὸ

να συνομολογήθῃ αὕτη συγχρόνως μετὰ τὴν εἰδικὴν, καίτοι τῆς ἐνεστάσεως καταστάσεως τῶν πραγμάτων, ἐν Ἑλλάδι, ἀπαιτοῦσιν τὴν ὅσον ἔνασι ταχυτάτην λύσιν τοῦ ζητήματος τῆς Ἑπτανήτου, ἠθέλησαν προτιμῆται μικρὰν ἐτι ἀναβολὴν μᾶλλον ἢ νὰ παραδεχθῶμεν τὸ καίμενον τῆς εἰδικῆς Συνθήκης ἀνεξετάστως.

Γράφοντες ὑμῖν ὅτι ἐν ἀπελπισίᾳ τοῦ νὰ μετατραπῇ ἐντελῶς ἡ ἀξίωσις τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἀγορῶσα τὴν ἐσθίον ἀπονομὴν ὠρισμένων κατ' ἔτος ποσῶν εἰς ὑπαλλήλους Ἀγγλοὺς, ἠθέλωμεν προτιμῆσαι τὴν ἐφ' ἀπαξ καὶ εἰς ὠρισμένης προθεσμίας ἀπότισιν ποσοῦ τινος ἐν εἴδει ἀποζημιώσεως, δὲν ἠννοοῦμεν παντάπασιν νὰ μεταφέρωμεν τὸ ἐν τῷ καίμενῳ τοῦ σχεδίου τῆς εἰδικῆς συνθήκης προσδιοριζόμενον ποσὸν εἰς ἐν κεφάλαιον ἀνάλογον, νὰ παραδεχθῶμεν δηλ. λογιστικῶς τὸ μέτρον τὸ λεγόμενον capitalisation de sommes payables annuellement, ἀλλὰ μόνον νὰ δώσωμεν ἀπαξ διὰ παντός ἐν ποσὸν πολὺ κατώτερον ἐν εἴδει ἀποζημιώσεως ἀπεφασίσασμεν δὲ νὰ πράξωμεν τοῦτο ἵνα ἐνδώσωμεν κατὰ τι εἰς μίαν ἀξίωσιν τοσοῦτον ἐπιμόνως ὑποστηρίζομένην ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, καίτοι μὴ ἐρεϊδομένην ἐπὶ τοῦ ἀπολύτου καὶ ἀαντιρρήτου δικαίου.

Ἄν ἐπρόκειτο νὰ παραδεχθῶμεν κατ' ἀρχὴν τὴν τοιαύτην ἀξίωσιν, ἠθέλωμεν προτιμῆσαι ἴσως τὴν ἐν εἴδει συντάξεως καθ' ἐξαμηνίαν ἢ κατ' ἑτὸς πληρονομένην, καθότι ἡ σύνταξις, κατὰ τὰς γενικὰς παραδεδεγμένας ἀρχάς, παύει αὐτοδικαίως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ λαμβάνοντος αὐτήν, ἢ καὶ μετὰ τὸν εἰς ἑτέραν θέσιν διορισμὸν τοῦτου.

Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ὑποστηρίξῃτε τὸ σύστημα τῆς ἐράπαξ πληρωθησομένης ποσότητος ἐπὶ τῇ βάσει du la capitalisation. Ἄν δὲ ὁ Λόρδος Ῥώσσελ ἐπιμένῃ εἰς τοῦτο, θέλετε παραιτησθεὶς τὸ ἀνωτέρω σύστημα καὶ θέλετε ἐπιμένειν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν δικαιωμάτων τῶν διὰ τοιαύτας ἀποζημιώσεις προσδιορισμένων προσώπων.

Δὲν ἔχουμεν σήμερον καιρὸν νὰ ἐκταθῶμεν εἰς τοῦτο περισσότερον. Ἐπὶ τοῦ παρόντος, θέλετε ἐξακολουθήσει ἐνεργοῦντες ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς εἰδικῆς Συνθήκης κατὰ τὰς δοθείσας ὑμῖν προηγουμένως ὁδηγίας καὶ κατὰ τὰ ἐν τῇ παρούσῃ ἐκτιθέμενα. Ἐλπίζομεν νὰ ἐλαβεν ἤδη καὶ ὁ Κ. Πρέσβυς τῆς Γαλλίας ὁδηγίαν ἵνα σᾶς ὑποστηρίξῃ κατὰ τοῦτο.

Δὲν πρέπει νὰ σᾶς ἀποδεικνύσῃ ἢ νὰ σᾶς κλονίσῃ ὁ τρόπος καθ' ὃν ἀπέκρουσεν ἡ ἀποκρούει ὁ Λόρδος Ῥώσσελ τὰς παραστάσεις ὑμῶν καθότι γινώσκετε ἐκ πείρας ὅτι, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀπεκρούσθησαν ὑπ' αὐτοῦ κατὰ πρῶτον καὶ αἱ περὶ οὐδετερότητος καὶ ἄλλων ἀντικειμένων τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου παρατηρήσεις ὑμῶν, καὶ ὅμως βραδύτερον αὐτὸς οὗτος ὁ εὐγενὴς Λόρδος ὑπεστήριξε διαφόρους καὶ εὐσιώδεις τροποποιήσεις ἐπιτεγνείσας εἰς τοὺς ὅρους τῆς ἀνωτέρω Συνθήκης· καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ ἀκόμη περιστάσει, ἀφοῦ μετὰ θυμοῦ, ὡς παριστάτε, ἀπέκρουσε τὰς παρατηρήσεις ὑμῶν ἐπὶ τῆς εἰδικῆς Συνθήκης, ἀφοῦ σαφῶς ἐδήλωσεν ὑμῖν ὅτι θεωρεῖ ταύτης τὸ καίμενον ὡς ἀμετάστρεπτον, εἰδέχθη κατόπιν, ὡς συναγεται ἐκ τῆς ἀπὸ 13/25 Φεβρουαρίου ὑμετέρας ἀναφορῆς, νὰ συνδιαλεχθῇ καὶ συζητήσῃ ἐπ' αὐτῆς μετ' ὑμῶν. Ἄλλως τε, μέχρις οὗ ληφθῇ ἡ συναίνεσις τῆς Αὐστρίας ὡς πρὸς τὴν προταθείσαν ἐπὶ τοῦ ἀρθ.οῦ τῆς γενικῆς Συνθήκης προσθήκην, θέλει παρῆλθαι χρόνος τις καθ' ὃν δυνάμεθα νὰ καταβάλωμεν πᾶσαν ἐφικτὴν προσπάθειαν ἵνα τροποποιήσωμεν τοὺς ὅρους τῆς εἰδικῆς Συνθήκης.

Ἐξακολουθήσατε λοιπὸν ἀδιστακτικῶς τὰς περὶ τοῦτου ἐνεργείας ὑμῶν καθ' ἃς ἐλάβετε ἤδη καὶ λαμβάνετε τὴν σήμερον, διὰ τῆς παρούσης, ὁδηγίας.

Ὁ Ὑπουργός,
H. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

(Συντηρητικὸν ἀρ. 100).

101.

Πρώτη Σύνοδος τῆς ΙΑ'. Βουλῆς τῶν Ἰονίων Νήσων.

Πρᾶξις ἀρ. 3, Νόμος περὶ συντάξεων, τῆς 1/13 Ἰουλίου 1857.

Ἄρθρον 4. Δὲν ἔχουσι δικαίωμα συντάξεως, κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ἡ αὐτοῦ ἑξοχότης ὁ Λόρδ Μέγας Ἀρμοστής, ἡ αὐτοῦ ὑψηλότης ὁ Πρόεδρος τῆς Γερουσίας, καὶ οἱ ἑκκαμπρότατοι Γερουσιασταί, ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ Μέλη τῆς νομοθετικῆς Συνελεύσεως, οἱ τοποτηρηταὶ καὶ ὑπασπισταὶ τοῦ Λόρδου Μεγάλου Ἀρμοστοῦ.

102.

(Μετάφρασις.)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Απεθὲν δι' ἀτμοπλοίου μέσῳ Καλλιπόλεως.

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 16/28 Φεβρουαρίου 1864.

Ὁ Λόρδος Ρώσσελ μοι ἐγνωστοποίησεν ὅτι ἡ Αὐστρία ἐδωκε τὴν ἐκυτῆς συναίνεσιν ὅπως καταχωρισθῇ ἐν τῷ ἀρθρῷ 3 ἡ ἐξῆς διάταξις αὖτις αἱ νέαι Συμβάσεις συνομολογηθήσονται ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν, ἢ καὶ ταχύτερον εἰ δυνατόν. » Ἡ Συνθήκη ὑπογραφήσεται ἅμα μοι ἐπιτραπῇ νὰ ὑπογράψω τὴν συμπληρωτικὴν Σύμβασιν.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

103.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ, τὴν 17/29 Φεβρουαρίου 864.

Ἰδὼν χθὲς τὸν στρατηγὸν διοικητὴν τοῦ ἐνταῦθα στρατοῦ, ἐπίσθην πληρέτατα, ἐκ τῶν διαβεβαιώσεων αὐτοῦ, περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν πληροφοριῶν ἃς ἐχορήγ. αὐμὴν διὰ προηγουμένων ἐπιστολῶν μου περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀποφασισθεισῶν ὑπὸ τῆς ἐν Λονδίνῳ Κυβερνήσεως κατεδαφίσεων. Κατὰ τοὺς λόγους τοῦ στρατηγοῦ Γάρετ ἡ ἀκρόπολις μένει ὁλοσχερῶς ἀθικτος· τὸ νέον φρούριον, μετὰ τὴν ἀποτελεσθεῖσαν ἤδη ἀποτείνεσιν τῶν ἐπιθαλασσίων κανονοστοιχιῶν, οὐδεμίαν θὰ ὑποστῇ πλέον ἐλάττω. Ὡς πρὸς τὰ ὄχυράματα τοῦ ὄρους Ἀβραάμ καὶ τοῦ Βίδου, θέλουσι καθαιρεθῇ ταῦτα ἐξ ὁλοκλήρου, ἡ δὲ κατεδαφίσις αὐτῶν προχωρεῖ δραστηρίως οὕτως ὥστε ἐντὸς δύο ἐβδομάδων θὰ ᾖναι τετελεισμένη.

Οὕτω ἡ κατεδαφίσις περιορίζεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ ἐπὶ τῆς Προστασίας ἀνεγερθέντα ἔργα. Ὁ Κερκυραϊκὸς λαὸς περὶσταται, μετ' ὑπομονῆς φέρον τὸ ἄλγος, εἰς τὸ θλιβερὸν θέαμα τῆς ματαίης ταύτης καταστροφῆς, ἀνακράζων, εἰς πᾶσαν ὑπὸ νόμου ἑκρηξίν Ζήτω ἡ ἔνωσις!

Γνωστὸν ἐστὶ γενικῶς σήμερον ἐνταῦθα ὅτι ἡ ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν ἐκκένωσις τῶν νήσων ἐστὶ τετελεισμένη τὴν 15 ἢ 20 Ἀπριλίου (ν). Ὅλα τὰ πρὸς τοῦτο μέτρα ἐλήφθησαν· ἡ ἐπιβίβασις τοῦ ὕλικου ἐξακολουθεῖ ἀκαταπαύστως, πλοῖα δὲ φορτηγὰ ἀφίκοντο χθὲς· ἵνα παραλάβωσι τὸ 6 Σύνταγμα ὅπερ ἀποχωρεῖ πρῶτον τῶν νήσων ἀπερχόμενον εἰς Ἰαμάικαν.

Ὁ Γενικὸς Πρόξενος,

Ν. ΒΙΤΑΛΗΣ.

104.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 13/25 Φεβρουαρίου 1864.

Σπεύδω νὰ γνωστοποιήσω ὑμῖν, εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀπὸ 1/13 Φεβρουαρίου ὑμετέρου ἐγγράφου, ὅτι ἀδικλίεπτως ἐπιμένω παρὰ τῷ Λόρδῳ Ρώσσελ εἰς τὸν περιορισμὸν τῶν ἐν Κερκύρᾳ κατεδαφίσεων εἰς μόνον τὸ νησί.

διον τοῦ Βίδου. Ἐλάλησα ὡσαύτως τῷ Λόρδῳ Παλμερστον, τῷ Κυρίῳ Γλάδστον καὶ εἰς ἄλλα πρόσωπα ἅτινα ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις συμβουλευεται ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ Κυβέρνησις αὕτη παρεδέξατο τὴν ἀρχὴν ν' ἀπορρίψῃ τὴν δυσμορφίαν τῆς πόλεως ἥτις θὰ προέκυπτεν ἐκ τῆς μεταβολῆς εἰς σωροὺς ἐρείπειων τῶν ὠραιζόντων αὐτὴν ὄχυρωμάτων. Πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς ταύτης θὰ σεδιοθῶσι τὴν ἀκρόπολιν. Ἀπ' ἐναντίας, ἀπόφασιν ἔχει ἡ Κυβέρνησις νὰ καταδαφίσῃ τὸ φρούριον Ἀβραάμ. Παρατήρητα τῷ Λόρδῳ Ῥώσσελ, ἀλλ' ἄχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἀνευ ἀποτελέσματος, ὅτι οὐδὲν ἔπρεπε νὰ καταδαφισθῇ ἐπὶ τῆς νήσου τῆς Κερκύρας, ὅτι δ' ἂν περιορίζοντο νὰ καταστήσωσιν ἀνεπικίνδυνον τὸ νησιδίον τοῦ Βίδου, ἢ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ λυπηρὰ καὶ ἀναπόφευκτος ἐντύπωσις τῶν καταδαφίσεων, θὰ ἦτο μικρὸν ἢ ἐὰν ἔβλεπον τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς ἐκτεινόμενον μέχρις αὐτῆς τῆς πόλεως.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου δὲν θέλω παύσει ἐπανερχόμενος ἐνὸς ἢ κατεδάφισις μὲν, ἐπὶ ἀτελείς.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

105.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῳ, τ. χ 19 Φεβρουαρίου (2 Μαρτίου) 1864.

Ιδίως τις, διαμένων ἐν Λονδίνῳ, ἦλθε καὶ μοι ἐγνωστοποίησε σήμερον ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ ἃς ἔλαβον ἐκ Κερκύρας ἀνήγγειλον αὐτῷ ὅτι ἡ καταδαφίσις δὲν περιορίζετο μόνον εἰς τὸ Βίδον καὶ τὸ φρούριον Ἀβραάμ, ἀλλ' ὅτι δι' ὑπονόμων ἀνατρέποντο ὀχυρά τινα ἔργα παρὰ τῷ νέῳ φρουρίῳ· ὅτι δὲ μάλιστα ἐν Κερκύρᾳ ἐροδοῦντο μὴ καθαιρεθῇ καὶ ὀχυρώματι τῆς Ἀκροπόλεως.

Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ, πρὸς δὲν ἐκοινοποίησα τὴν εἰδήσιν ταύτην, μοι ἀπεκρίθη ὅτι δὲν πρέπει αὕτη νὰ ᾖ ἀληθής, καὶ ὅτι κατὰ ζητᾶς ὁδῆγας, τὸ νέον φρούριον καὶ ἡ Ἀκρόπολις ὤφειλον νὰ μείνωσιν ἀνέπαρχ.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

106

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικοίπην, εἰς Λονδίνον.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τ. χ 28 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) 1864.

Μόλας τὰς δοθείσας ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Λόρδου Ῥώσσελ διαβεβαιώσεις, ὡς συνάγεται ἐκ τῆς ἀπὸ 13/25 Φεβρουαρίου, καὶ 19 Φεβρουαρίου (2 Μαρτίου) ὑμετέρων ἀναγερῶν περὶ τοῦ ὅτι τὰ ὀχυρώματα τοῦ νέου φρουρίου, ἐν Κερκύρᾳ, εὐδεμῶν ἐμελλον νὰ ὑποπτώσιν θλάξην, καὶ ὅτι δὲν ἦσαν ἀκριβεῖς αἱ περὶ τούτου δοθείσαι ὑμῖν ὑπὸ τινος ἰσχυρῆς πληροφορίαι, δυστυχῶς αἱ πληροφορίες αὗται εἰσὶν ἀληθεύουσαι, καθὰ ἐκ Κερκύρας πληροφοροῦμεθα· συνάπτουмен δ' ἐνταῦθα πρὸς γνῶσιν σας ἀπόσπασμα ἐκθέσεως τοῦ ἐκείνου Γενικοῦ Προξένου Κ. Ν. Βιτάλη. Μᾶλλον μέρος τῶν πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπάλλξεων τοῦ νέου φρουρίου ἐκκημνίσθησαν.

Ἄν ἀληθῶς, ὡς βεβαίον ὁ Λόρδος Ῥώσσελ, αἱ πρὸς τὸν ἐν Κερκύρᾳ Ἀρχηγὸν τοῦ Μηχανικοῦ δοθεῖσαι ὁδηγίαι ὅπως μείνῃ ἐντελῶς ἀνέπαρον τὸ νέον φρούριον ἦσαν τοσοῦτον θετικαὶ καὶ σαφεῖς, ἀποροῦμεν πῶς ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος ἐτόλμησε νὰ παραβῇ αὐτάς, θείε χεῖρα καταστρεπτικὴν ἐπὶ τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος ὀχυρωμάτων.

Πρέπει νὰ παραπονεθῇτε περὶ τούτου πικρῶς εἰς τὸν εὐγενῆ Λόρδον καὶ τῷ εἰπῆτε ὅτι ἀνεμόμενοι πάντοτε νὰ μέτριασθῇ μᾶλλον ἢ νὰ ἐπαυξηθῇ ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς τῷ δαιμόνι καταστροφῆς.

Ὁ Ὑπουργός,

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελγιάννην.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 15/27 Φεβρουαρίου 1861.

Σύμφωνα πρὸς ἑσα ἔγραψα ὑμῖν διὰ τοῦ τελευταίου ταχυδρομείου, ἦλθον σήμερον εἰς συνέντευξιν μετὰ τοῦ Λόρδου Ῥώσσελ ἵνα συνεξετάσωμεν τὸ σχέδιον τῆς συμπληρωματικῆς συμβάσεως καὶ ἴδωμεν ἐὰν ᾖτο δεκτικὸν τροποποιήσεων πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἀφοῦ ἐκ νέου ἐλάλησα αὐτῷ περὶ τῆς ἐράπαξ ἀποτίσεως ὠρισμένου τινὸς ποσοῦ, τοῦθ' ὅπερ ὁ Λόρδος Ῥώσσελ δὲν παρεδέξατο, ἐπανήλθον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τὸ ὅποιον εἶχον θίξει κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμῶν συνδιάλεξιν, τῆς διακοπῆς δηλαδὴ τοῦ τῆς ἀποζημιώσεως δικαιώματος, ὅσαςκις πρότερον τι ἐκ τῶν ἐν τῷ πίνακι ἐλάβαντο παρὰ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως ὑπηρεσίαν μόνιμον καὶ ἔχουσιν μισθὸν ἴσον τῇ ἀποζημιώσει. Ἐν ἄλλαις λέξει ἐζήτησα νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων, οὓς πρόκειται ν' ἀποζημιώσῃ τὸ Ἑλληνικὸν ταμεῖον, ὁ αὐτὸς κανὼν ὁ ἐφαρμοζόμενος ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ ταμείου ἀποζημιουμένων ἕνεκα καταργήσεως θέσεως.

Διὰ τῆς ἀπὸ 13/25 Φεβρουαρίου ἐκθέσεώς μου ἐγνωστοποίησα ὑμῖν ὅτι ὁ Λόρδος Ῥώσσελ εὐμενῶς ἡγοράσατο τῆς προτάσεως ταύτης. Σήμερον ἐκλινεν εἰς μᾶλλον νὰ δεχθῇ αὐτήν, καὶ θὰ ἐθεώρουν τὸ πρᾶγμα τετελεσμένον, ἐὰν δὲν μ' ἐδίδοι νὰ ὑπονοήσω ὅτι ὤφειλε νὰ συμβουλευθῇ τὰ ὑπουργεῖα εἰς ὧν τὴν ἀρμοδιότητα μᾶλλον ὑπῆρχε τὸ ζήτημα τοῦτο.

Ἀλλ' ἐμβάλλει ἰδίως ὡς πρὸς αὐτὸ εἰς δισταγμὸν τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν καὶ τὸν καθιστᾷ ἦτον πρόθυμον εἰς τὴν παραχώρησιν ταύτην ὁ φόβος μὴ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐγείρῃ κατόπιν τὴν ἀξίωσιν νὰ διορισθῶσιν εἰς νέας θέσεις τὰ ἐν τῷ πίνακι πρόσωπα, ἢ μὴ περιέλθῃ εἰς διαιρέσεις μετὰ τῆς Βρετανικῆς Πρεσβείας, ἰσχυριζομένη ὅτι τὸ δεῖνα ἢ δεῖνα πρόσωπον ὑπάγεται εἰς τὴν ὑπὸ τῆς συμβάσεως προβλεπόμενην περίπτωση καὶ δὲν ἔχει πλέον τὸ τῆς ἀποζημιώσεως δικαίωμα, ἐνῷ ἡ Πρεσβεία θὰ ὑπεστήριζε τὸ ἐναντίον. Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ μοὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἐὰν συνήναι εἰς τὴν παραχώρησιν περὶ τῆς τῷ ἐλάλησα, ἔπρατε νὰ γινώσκωμεν ὅτι ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις ἔμενε πάντῃ ἐλευθέρα νὰ δώσῃ ἢ μὴ νέας θέσεις εἰς τοὺς ὑπαλλήλους αὐτοὺς, ὅτι δ' ἡδύνατο οὗτοι ν' ἀποποιήσων αὐτὰς ὅπως τηρήσων τὴν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ταμείου ἀπαίτησιν των. Πρὸς δὲ, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς θὰ ὑποβάλλῃ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καθ' ὠρισμένας ἐποχὰς τὸν κατάλογον τῶν δεχθέντων νέαν ὑπηρεσίαν προσώπων καὶ ἀπολεσάντων τὸ ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως δικαίωμα, ὁ δὲ κατάλογος οὗτος θ' ἀπετέλει πλήρη ἀπόδειξιν.

Ὡς ἀπάντησιν εἰς τὰς περὶ ἀποζημιώσεως παρατηρήσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὁ Λόρδος Ῥώσσελ ἔλαβε παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἀποικιῶν ὑπομνημάτιον ἐξηγοῦν ἐπὶ τίσιν θέσεσιν ἐχορηγήθησαν αἱ ἐν λόγῳ ἀποζημιώσεις, μοὶ ἐκοινοποίησε δὲ αὐτὸ ἵνα τὸ διαβιβάσω ὑμῖν· ἀντίγραφον αὐτοῦ ἐπισυνάπτεται ὧδε.

Ἐν αὐτῷ βλέπετε ὅτι ὁ ἐλάχιστος καὶ ὁ μέγιστος ὁρὸς τῶν πληρωτέων ἀποζημιώσεων εἰσὶ τὸ ἐν τρίτον καὶ τὰ τρία τέταρτα τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀποζημιουμένων ὑπαλλήλων.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

(Μετάφρασις).

(Συνημμένον ἀριθ. 107.)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΑΠΟΙΚΙΩΝ.

Τῇ 24 Φεβρουαρίου 1861.

Αἱ ἐν τῷ ὑπὸ στοιχ. Α'. Πίνακι συντάξεις εἰσὶν ἐξ ἐκείνων αἱ οἱ κατέχοντες ἐδικαιοῦντο δυνάμει τοῦ Νόμου ν' ἀπαιτήσωσι παρὰ τοῦ ἰονίου ταμείου, αἱ ἀπῆλθον δυνάμει αὐτοῦ καὶ ὧν ἤδη ἀπολαύουσιν. Οἱ πλείότεροι τῶν εἰρημένων συνταξιούχων πρὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου λαμβάνουσι τὰς συντάξεις ταύτας.

Αἱ ἐν τῷ ὑπὸ Στοιχ. Β'. Πίνακι ἀποζημιώσεις εἰσὶν ἀμοιβαίαι πρὸς Ἄγγλους ὑπηκόους μέλλοντας ν' ἀπολέσωσι τὰς θέσεις των ὡς ἐκ τῆς μεταβιβάσεως τῶν νήτων. Ὑπολογίσθησαν δ' αὐταὶ κατὰ τὴν ἐπομένην κλίμακα.

Χρόνος ὑπηρεσίας.	Ἀναλογία πρὸς τὸν μισθόν.
Ἀπὸ 5 μέχρι 10 ἐτῶν	1/3.
» 10 » 20 »	1/2.
» 20 » 30 »	2/3.
Ὑπεράνω τῶν 30 ἐτῶν	3/4.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ κλίμαξ ὡς πρὸς ὅλας τὰς ἀποζημιώσεις, ἐκτὸς ἐκείνων τῶν δύο Δικαστῶν Colquhoun καὶ Sargent καὶ τῆς τοῦ Γραμματέως Sir Εἰρήκου Wolff. Ἡ πρὸς τοὺς τρεῖς αὐτοὺς ὑπαλλήλους ἀπονεμηθεῖσα σύνταξις ἐστὶ τὰ δύο τρίτα τῆς μισθοδοσίας των συμφώνως πρὸς τὴν ἐν χρήσει ἐν Ἀγγλίᾳ ἀναλογία διὰ τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους.

ΦΡΙΔΕΡΙΚΟΣ ΕΛΛΙΟΤ.

109.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 15/27 Φεβρουαρίου 1864.

Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ εἰς ἄκρον ἐξεπλάγη καὶ ἐλυπήθη μαθὼν ἐν τῇ σήμερῃ μετ' αὐτοῦ συνδιαλέξει μου, ὅτι ὁ Κύριος Σκάρλετ ἐκοινοποίησε τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει ἐκτὸς τῶν ὑπὸ στοιχ. Α' καὶ Β' πρωτοκόλλων τῆς 25 Ἰανουαρίου, καὶ τὸ τρίτον ὑπὸ στοιχ. Γ'. Πρωτόκολλον. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς μοι εἶπεν ὅτι τὸ Πρωτόκολλον τοῦτο, ὑπογραφὴν τῇ ἐπιμόνω τῆς Αὐστρίας αἰτᾷ, δὲν ἦτο προωριζόμενον νὰ γείνη γνωστὸν τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει. Ποιοῦσα ἡ Αὐστρία διὰ πρωτοκόλλου παραχωρήσεις τινὰς ὡς πρὸς τὴν οὐδετερότητα, ἐφοβήθη μὴ πάθωσι τὰ συμφέροντά της σχετικῶς πρὸς τὸν Λόυδ, ἐὰν αἱ παραχωρήσεις αὗται δὲν συνεδίδοντο μετὰ τῆς περὶ ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας διατάξεως. Τὸ ὑπὸ στοιχ. Γ. Πρωτόκολλον προταθὲν οὕτως ὑπὸ τῆς Αὐστρίας, ἐγένετο δεκτὸν, ἀλλ' οἱ πληρεξούσιοι τῶν τριῶν Δυνάμεων πεπεισμένοι ὅτι θὰ κατορθώσωσι νὰ κανονίσωσι μετὰ τῆς Ἑλλάδος τὸ περὶ ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας ζήτημα, ἐθεώρησαν ὡς ἥκιστα ἀδρόφρον νὰ παρουσιάσωσι τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει τὸ εἰρημένον Πρωτόκολλον ἐν εἰδὲι ἀπειλῆς. Διὸ καὶ εἶχον ἀποφασίσει ν' ἀφήσωσιν αὐτὸ κατὰ μέρος, διότι μετὰ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τοῦ Λόυδ, τὸ Πρωτόκολλον αὐτὸ οὐδεμίαν εἶχε πλέον ἀξίαν.

Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ ἐξέφρασε τὴν λύπην του διότι ὁ Κ. Σκάρλετ ἐκοινοποίησε κατὰ λάθος τὸ Πρωτόκολλον τοῦτο εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

Χ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

110.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 15/27 Φεβρουαρίου 1864.

Ἐγνωστοποίησα ὑμῖν διὰ τῆς προχθεςινῆς ἀπὸ 13/25 τρέχοντος ἐκθέσεώς μου καὶ διὰ τηλεγραφήματος ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν ὅτι τὸ Συμβούλιον δὲν συνήνεσεν εἰς τὴν ἐκ τοῦ προοιμίου τῆς Συνθήκης ἀπάλειψιν τῶν ὑπαινωτομένων τοὺς ὅρους τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου φράσεων. Ἐπειδὴ ἡ ὑπογραφή τῆς Συνθήκης ἐξ ἀνάγκης ἀνεβλήθη μεχρὶς μοι ἐπιτραπῇ νὰ συνομολογήσω τὴν συμπληρωματικὴν Σύμβασιν, καὶ μέχρις οὗ ὡσαύτως αἱ τρεῖς Δυνάμεις συνεννοηθῶσι μετὰ τῆς Αὐστρίας ὡς πρὸς τὸ περὶ ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας ἄρθρον, ἐθεώρησα σύμφωνον πρὸς τὰς ὁδηγίας μου νὰ εἶπω ὅτι δὲν μοι ἐπετρίπετο νὰ παραιτηθῶ τῶν ἀν-

τιρήσεων ἀς διετύπωσα κατὰ τῆς συντάξεως τοῦ προοιμίου. Τῷ ὄντι κατὰ τὰς ὁδηγίας ταύτας, μόνον χάριν τῆς ἀμέσου υπογραφῆς τῆς Συνθήκης ἠδυνάμην νὰ υποχωρήσω ὡς πρὸς τὸ προκείμενον ζήτημα.

Ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ κατέρυγον εἰς τὸ ἐξῆς: ἐπινόημα ὅπερ, ἂν κατορθώτω νὰ γείνη παρὰ τοῦ Συμβουλίου δεκτὸν, ἔσται, φρονῶ, λυσιτελέστερον δι' ἡμᾶς καὶ αὐτῆς τῆς προταθείσης τροποποιήσεως τοῦ προοιμίου, ἥτις, ἄλλως τε, εἶναι τοῦ λοιποῦ ἀνέφικτος ἐνεκα τῆς ἀποφάσεως τῶν πληρεξουσίων νὰ μὴ μεταβάλλωσι τὰς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου γενομένας ἀποφάσεις.

Ὅθεν ἐξέφρασα σήμερον τῷ Λόρδῳ Ῥώσσελ τὴν βαθειὰν λύπην μου ἐπὶ τῇ μὴ ἀποδοχῇ παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς ἡμετέρας προτάσεως, ἐπαναλαμβάνων δ' αὐτῷ τὸ κυριώτερον ἐπιχείρημα δι' οὗ ἐν τῷ εἰρημένῳ Συμβουλίῳ κατεπολέμησαν τὰς ἐνστάσεις μου καὶ ὅπερ ἐστὶ ὅτι τὸ προοίμιον δὲν ὑπεχρεῖται τὸν Βασιλέα, τὸν παρεκάλεσα νὰ συναινέσῃν ἢ ἐξήγησις αὕτη δοθῇ διὰ Πρωτοκόλλου. Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ ἀπεκρίθη ὅτι τὸ καθ' ἑαυτὸν δὲν ἀντέτεινε, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποσχεθῇ τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τοὺς δύο συναδέλφους του. Ἐζήτησα τότε νὰ μοὶ ὑποσχεθῇ τὴν ὑποστήριξιν του ὅτε θὰ ὑπέβαλον εἰς τὸ Συμβούλιον τὴν πρότασιν ταύτην, μοὶ τὴν ὑποσχέθη δὲ ῥητῶς.

Μετὰ τὴν συνέντευξίν μου μετὰ τοῦ Λόρδου Ῥώσσελ συνέταξα τὸ σχέδιον τοῦ Πρωτοκόλλου, ὅπως ἐπεθύμουν νὰ γείνη δεκτὸν παρὰ τοῦ Συμβουλίου, καὶ μετέβην παρὰ τῷ Πρέσβει τῆς Γαλλίας. Τὸ σχέδιον ἔχει ὡς ἐξῆς:

« Ὁ Πληρεξούσιος τῆς Ἑλλάδος προσέτεινε τὴν τροποποίησιν χωρίων τινῶν τοῦ προοιμίου τῆς Συνθήκης, οἱ δὲ πληρεξούσιοι τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ῥωσσίας παρετήρησαν αὐτῷ ὅτι τὰ ἐν τῷ » προοίμιῳ ἐκτιθέμενα οὐδαμῶς ὑπεχρεοῦν τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, ὅτι δὲ μόνον αἱ διὰ τῶν ἀρθρῶν τῆς » Συνθήκης καθηροῦμαι διατάξεις εἰσὶν ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα.

« Ὁ Πληρεξούσιος τῆς Ἑλλάδος, παραδεξάμενος τὴν δήλωσιν ταύτην, ἐζήτησε νὰ καταχωρισθῇ ἐν πρωτοκόλλῳ, οἱ δὲ πληρεξούσιοι τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ῥωσσίας συνήνεσαν. »

Ὁ Πρίγκηψ de La Tour d'Auvergne πρὸς ὃν ἀνεκοίνωσα τὴν δοθείσάν μοι ὑπὸ τοῦ Λόρδου Ῥώσσελ ὑπόσχεσιν, μοὶ ἐξέφρασε τὴν ἀπορίαν του πῶς ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς συνήνεσε νὰ υπογράψῃ Πρωτόκολλον τοιαύτης φύσεως· ἀλλὰ μοὶ προσέθηκεν ὅτι ἀφοῦ τοῦτο ἔγινε, ἠδύνατο νὰ συναινέσῃ καὶ αὐτός. Ἐντούτοις ὅτε τῷ ἀνέγνω τὸ σχέδιον, μοὶ εἶπεν ὅτι τὸ Συμβούλιον δὲν ἠδύνατο ν' ἀποδεχθῇ δήλωσιν τὴν ὡς γενικὴν, ὅτι δ' ἐπρεπε κατὰ πολὺ νὰ περιορισθῇ αὕτη. Παρετήρησα τῷ Κυρίῳ Πρέσβει ὅτι τὸ πρωτόκολλον οὐδεμίαν εἶχε δι' ἡμᾶς ἀξίαν, καὶ ἠδύνατο μάλιστα ν' ἀποδῇ ἡμῖν ἐπιβλαβές, ἐὰν ἢ ὡς πρὸς τὴν ὑποχρεωτικὴν δύναμιν τοῦ προοιμίου δηλώσει ἐγένετο ἀμφίβολος, ὥστε προτιμότερον θὰ ἦεν ἡ σιωπὴ τῆς ἀσαφούς ἐκφράσεως τῆς ἐννοίας τοῦ πράγματος. Μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀγῆκα τῷ Πρίγκηπτι ἀντίγραφον τοῦ σχεδίου μου ἵνα τὸ μελετήσῃ ἀνετώτερον καὶ μοὶ προτείνῃ κατόπιν οἷας ἂν ἔκρινεν ἀναγκαίας τροποποιήσεις. Ἐὰν ὁ Πρίγκηψ τροποποιήσῃ τὸ σχέδιον καθιστῶν μόνον εἰδικὸν ὡς πρὸς τοὺς δρους τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου, ὅτι τὸ σχέδιον ἐπαρμόζει γινικῶς ἐπὶ τοῦ προοιμίου, οὐδὲν θὰ ἔχω ν' ἀντείπω. Ἀλλ' ἐὰν αἱ τροποποιήσεις ἔχωσιν ἄλλον χαρακτῆρα, θ' ἀποσύρω τὸ Πρωτόκολλον.

Ἀληθῶς, πρωτόκολλον κηρύττειν ὅτι ἡ ἐν τῷ προοίμιῳ μνηθεῖς τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου οὐδαμῶς ὑποχρεοῖ τὸν Βασιλέα, ἔχει μεγαλειτέραν βαρύτητα ἢ ἡ προταθείσα καὶ μὴ γενομένη δεκτὴ ἀπάλειψις φράσεων, διότι καὶ μετὰ τὴν ἀπάλειψιν ταύτην τὸ προοίμιον ποιᾷ μνηθεῖν τοῦ ἀρθροῦ τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου δι' οὗ συνωμολογήθησαν οἱ ὅροι. Ἀλλ' ἵνα ἔχῃ τὴν ἀξίαν ταύτην τὸ Πρωτόκολλον πρέπει νὰ ἐκφράζῃ τὴν περὶ τούτου ἰδίαν ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

111.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 16/28 Φεβρουαρίου 1864.

Ἐλαβον τὴν στιγμὴν ταύτην ἰδιαιτέραν παρὰ τοῦ Λόρδου Ῥώσσελ ἐπιστολὴν δι' ἧς μοὶ γνωστοποιεῖ ὅτι ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις ἔδωκε τὴν συναινέσιν της ὅπως κα' ἀχωρισθῇ, ἐν τῷ τρίτῳ ἀρθρῷ τῆς Συνθήκης, ἡ διάταξις ὅτι αἱ ἑκαὶ συμβάσεις σηλομολογήσονται ἐντὶς δέκα πέντε ἐτῶν, ἢ καὶ τάχιον, εἰ δυνατόν.

Ὁ Λόρδος Ρώσσελ προστίθῃσι ὅτι ἐάν μοι ἐπιτραπῇ ἐξ Ἀθηνῶν νὰ υπογράψω μετ' αὐτοῦ τὴν συμπληρωματικὴν Σύμβασιν ὑπὸ ὅρους δυναμένους νὰ γείνωσιν ἀπὸ κοινοῦ δεκτοί, ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν τελειῶναι ἡ ὑπόθεσις.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

112.

(Συνημμένον ἀριθ. 111.)

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν Κύριον Χαρίλαον Τρικούπην.

Chesham Place, τὴν 28 Φεβρουαρίου (ν) 1864.

Ἄσμενοι γνωστοποιῶ ὑμῖν ὅτι ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις συναινεί νὰ καταχωρισθῇ ἐν τῷ τρίτῳ ἄρθρῳ τῆς ἡμετέρας Συνθήκης ἡ φράσις «ὅτι αἱ νέαι Συμβάσεις συνομολογηθήσονται ἐντὸς δέκα πέντε ἐτῶν, ἢ καὶ τάχα χιόν, εἰ δυνατόν.»

Εἰν δύνασθε νὰ λάβητε ἐξ Ἀθηνῶν τὴν ἀδειαν νὰ συνυπογράψητε μετ' ἐμοῦ τὴν συμπληρωματικὴν Σύμβασιν ὑπὸ ὅρους καθιστῶντας τὴν συμφωνίαν ἐφικτήν, ἡ ὅλη ὑπόθεσις δύναται ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν νὰ τελειώσῃ.

Ὁ πιστὸς ὑμῶν θεράπων

ΡΩΣΣΕΛ.

113.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῳ, τὴν 18 Φεβρουαρίου (1 Μαρτίου) 1864.

Συνωμίζουσα σήμερον ἐκ νέου μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ περὶ τῆς συμπληρωματικῆς Συμβάσεως. Ὁ Λόρδος Ρώσσελ μοι εἶπεν ὅτι ἐλάλησε τῷ Κ. Γλάδστωνι περὶ τῆς ἀπωλείας τοῦ τῆς ἀποζημιώσεως δικαιώματος ὅσῳ οἱ ἀποζημιούμενοι ὑπάλληλοι ἐλάβανον νέαν ὑπηρεσίαν.

Ὁ Κ. Γλάδστων, ὅπως γινώσκετε ἐκ τῆς ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου (1 Φεβρουαρίου) ἐκθέσεώς μου, θεωρεῖ τοῦτο ὡς τὴν μόνην παραχώρησιν ἣν ἡ δικαιοσύνη ἐπέτρεπεν ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Οὕτως ὁ Λόρδος Ρώσσελ μοι εἶπεν ὅτι εἶχεν ἀπόφασιν νὰ τροποποιήσῃ ὡς πρὸς τοῦτο τὸ σχέδιον τῆς Συμβάσεως, ἀλλ' ὅτι θὰ ἐφρόντιζεν ὥστε αἱ νέαι διατάξεις νὰ συνταχθῶσιν εἰς τρόπον ὥστε ἡ Βρετανικὴ Πρεσβεία νὰ ᾖ μόνος δικαστὴς τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν τὸ τῆς ἀποζημιώσεως δικαίωμα θὰ ἐθεωρεῖτο ὡς πιπταμένον.

Ἐπειδὴ ὁ Λόρδος Ρώσσελ ἀπέβλεπεν εἰς μόνην τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ νέα ἔκμισθος θέσις παρεῖχε τῷ ὑπαλλήλῳ ἀντιμισθίαν ἀνάλογον τῇ ἀποζημιώσει, περετῆρησε αὐτῷ ὅτι ὅσῳ ἡ ἀντιμισθία αὕτη δὲν ἦτον ἀνάλογος, δὲν ἔπρεπεν ὁ ὑπάλληλος νὰ λαμβάνῃ συγχρόνως ὁλόκληρον τὴν ἀποζημίωσιν, ἀλλ' ἀντὶ ν' ἀποβάλλῃ ὁλόκληρον ταύτην, ν' ἀποβάλλῃ μόνον ποσὸν ἐξ αὐτῆς ἀνάλογον τῇ μισθοδοσίᾳ του. Εἰπόντις μοι τοῦ Λόρδου Ρώσσελ ὅτι θέλει ἐξετάσει τοῦτο, ἐζήτησα νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ αὐτὸς κανὼν ὥσαναί ὁ ἀρχαῖος ὑπάλληλος ἀντὶ νὰ λαμβάνῃ τὴν ἀποζημίωσίν του παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ, ἐλάβανεν αὐτὴν παρὰ τοῦ Βρετανικοῦ ταμείου. Ὁ Λόρδος Ρώσσελ μοι εἶπεν ὡσαύτως ὅτι θέλει προσθέσει διάταξιν ὡς πρὸς τὴν περιοδικὴν μείωσιν, συνεπεία τοῦ θανάτου τῶν συνταξιούχων, τοῦ ποσοῦ τῶν 7,403 λιρῶν, εἰς ἃς ἤδη ἀνέβαινον αἱ συντάξεις.

Παρεκάλεισα τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν νὰ καταχωρίσῃ ἐν τῷ Σχεδίῳ τῆς Συμβάσεως τὰς νέας διατάξεις καὶ νὰ μοι κοινοποιήσῃ ἀντίγραφον αὐτοῦ ἐγκαίρως ἵνα τὸ διαβιβάσω εἰς Ἀθήνας διὰ τοῦ μετὰ δύο ἡμέρας ἀναχωροῦντος ταχυδρομείου.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ,

114.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 18 Φεβρουαρίου (1 Μαρτίου) 1864.

Ἐλαβον δευτέραν μετὰ τοῦ Λόρδου Ῥώσσελ συνδιάλεξιν περὶ τοῦ προοιμίου τῆς Συνθήκης, ἣτις δὲν ἦ.ομ ὡς ἡ πρώτη εὐάρεστος.

Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ μοι ἐδήλωσεν ὅτι μετὰ ὥριμον σκέψιν δὲν ἐθεώρει παραδεκτὴν τὴν περὶ ὑπογραφῆς ἐπισημτικῶ Πρωτοκόλλου πρότασίν μου. Ἐμίλησε περὶ αὐτῆς μετὰ τοῦ Πρέσβους τῆς Γαλλίας, ὅστις καί τοι μὴ ἐπιδικιμαζὼν τὴν πρότασιν, ἐκρούχθη οὐχ ἥττον ἑτοιμος νὰ μὴ τὴν ἀντικρύτῃ ἐὰν ὁ Λόρδος Ῥώσσελ τὴν παραδέχεται πρῶτος· ἀλλ' ὁ Βαρὼν Βρουννὼρ ἐφάνη ἔχων στερεὰν ἀπόφασιν νὰ μὴ συναινῇ εἰς ταῦτα. Αἱ κατὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Πρωτοκόλλου γινόμεναι αὐτῷ ὑπὸ τῶν συναδελφῶν του παρατηρήσεις, ἔπεισαν τὸν Λόρδον Ῥώσσελ νὰ παραδεχθῇ τὴν γνώμην ὅτι οἱ Πληρεξούσιοι τῶν τριῶν Δυνάμεων δὲν ἔδυναντο νὰ ὑπογράψωσι τιαύτης φύσεως ἔγγραφον χωρὶς νὰ παραβιάσωσι τὴν καλὴν πίστιν ἀπέναντι τῆς Αὐστρίας.

Παρατήρησα τῷ Λόρδῳ Ῥώσσελ ὅτι ὅσα ἂν ἦ μεγάλη ἡ λύπη μου βλέποντος ἀποτυγχάνοντα συμβιβασμὸν εὐάρεστον, μεγαλητέραν εἴη ἡ θανάσιμη λύπη ἐνεκα τῶν νέων θραδουτήτων εἰς ἃς ὡς ἐκ τούτου δυνατόν νὰ ἐκτεθῶμεν ἐξηγήσας δ' αὐτῷ ἐκ νέου τοὺς λόγους οἵτινες ἡνάγκαζον ἡμᾶς νὰ ἐπιμείνωμεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, τὸν παρακάλεσα θερμῶς ν' ἀναλάβῃ παρὰ τοῖς συναδέλφοις του τὴν πρωτοβουλίαν λύσεως διαμένει νὰ γείνη δεκτὴ εἴτε διὰ τῆς ἐκ τοῦ προοιμίου ἀπαλειψέως πάσης τῶν ὅρων μνείας, εἴτε διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἐνός πρωτοκόλλου. Μετὰ μακρὰν συζήτησιν ὁ Λόρδος Ῥώσσελ μοι εἶπεν ὅτι θὰ προσπαθῇ νὰ πείσῃ τὸν Βαρὼνα Βρουννὼρ νὰ μοι ἐπιτραπῇ νὰ παρουσιάσω εἰς τὸ Συμβούλιον ἔγγραφον δὴλωσιν περὶ τοῦ προοιμίου.

Ὁ Πρέσβυς τῆς Γαλλίας, ὃν εἶδον ἐξερχόμενος ἐκ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, μοι εἶπεν ὅτι καί τοι στερούμενος ὡς πρὸς τοῦτο ὀδηγιῶν, ἐθεώρει ἔξδν αὐτῷ ν' ἀποδεχθῇ πᾶσιν περὶ τούτου πρότασιν ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ προερχομένην. Ἀλλ' ἐρρόνει ὅτι δὲν θὰ ἐπιτύγχανον εἰς τὰς ἐνεργείας μου ἐνεκα τῆς ἀκραδάντου ἐνστάσεως τοῦ Βαρὼνος Βρουννὼρ ὅστις σφρόσταται ὡς πρὸς τοῦτο ἐξεφράσθη τῷ Πρίγκιπιν δὲ La Tour d'Auvergne. Μετέδην ὡσπύτως παρὰ τῷ Βαρὼνι Βρουννὼρ, μεθ' οὗ δὲν ἔδυνάμην νὰ συνδιαλεχθῶ, καθὼ ἐπαιγομένου νὰ μεταβῇ παρὰ τῷ Λόρδῳ Ῥώσσελ ὅστις τὸν ἀνέμενε καὶ θέλει διεδικίῃ τῷ λαλήσει περὶ τούτου.

Ὅπως ποτ' ἂν ἦ, κατωρθώσωμεν τοῦλάχιστον νὰ ἐπαναλάβωμεν τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου συζήτησιν, μάλονότι εἶχε τὸ συμβούλιον κηρύξει τὴν λήξιν αὐτῆς, καὶ θέλω προσπαθῆσαι ν' ἀφῇται ἀνοικτὴν τὴν ὁδὸν τῶν διαπραγματεύσεων μέχρι οὗ φθάσωμεν εἰς ἀποτέλεσμα τι, ἢ μέχρις οὗ ἀρθέτω τοῦ πρὸς ὑπογραφῆς τῆς Συνθήκης πηγάζοντος ἐκ τῆς παραπληρωματικῆς Συμβάσεως προσκόμματος, δυνηθῶ, σύμφωνα πρὸς τὰς ὀδηγίας μου καὶ ἐν παντελεὶ ἀπελπισία, νὰ εἶπω ὅτι εἰμὶ ἑτοιμος νὰ ὑπογράψω τὴν Συνθήκην ἀνευ τροποποιήσεως ἢ πρωτοκόλλου.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

115.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 19 Φεβρουαρίου (2 Μαρτίου) 1864.

Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ μοι εἶπε σήμερον, κατὰ τὴν ἐν τῇ Αὐλῇ παρουσίαν, ὅτι ὁ Βαρὼν Βρουννὼρ δὲν συνήντα εἰς τὴν ἐκ μέρους μου ὡς πρὸς τὸ προοίμιον δὴλωσιν ἣς ἐπρεπεν οὕτω νὰ παρατιθῶ.

Ἀφοῦ ἐκ νέου ἤκουσα τὰς παρατηρήσεις μου ὁ Λόρδος Ῥώσσελ συνδιέλεχθη μετὰ τοῦ Βαρὼνος Βρουννὼρ καὶ

ἐπανελθὼν πρὸς με μοι εἶπεν ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Ῥωσσίας ἐδέχετο δηλώσιν ἐκ μέρους μου περιοριζομένην εἰς τὸ νὰ ποιήσω μνησίαν τῶν διὰ τῶν δύο πρωτοκόλλων τῆς 25 Ἰανουαρίου (ν.) ἐπενεχθεισῶν τροποποιήσεων ἐπὶ τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου.

Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ μοι εἶπεν ὅτι θὰ μοι πέμψῃ αὖριον σχέδιον τῆς δηλώσεως ταύτης. Δὲν ἤρνηθην νὰ λάβω τὸ σχέδιον τοῦτο, εἰπὼν ὅτι θὰ διαβιβάσω αὐτὸ εἰς Ἀθήνας, ἀλλ' ἔχω ἀπόρριψιν νὰ μὴ υπογράψω αὐτό. Τῶντι προτιμότερον εἶναι νὰ σιωπήσωμεν ἢ νὰ ποιήσωμεν ἐπιφυλάξεις ἐπὶ τινων μόνον ἀντικειμένων, δίδοντες διὰ τοῦ τρόπου τούτου νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι παραδεχόμεθα τὰ ἀντικείμενα ἐκεῖνα ἐφ' ὧν δὲν ἐγένετο ἐπιφύλαξις. Ἀλλὰ θὰ ἴδω αὖριον τὸν Βαρώνον Βρουννώφ ἵνα τὸν παρακαλέσω νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως ἡ μνησία τῶν πρωτοκόλλων γείνηται ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ τοῦ προοιμίου.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

116.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὸν ἐπὶ Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 20 Φεβρουαρίου (3 Μαρτίου) 1864.

Ἦλθον σήμερον εἰς συναντεύξεις μετὰ τῶν Προέδρων τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Γαλλίας καὶ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἵνα κανονίσωμεν τὸ ἐκ τῆς συντάξεως τοῦ προοιμίου ζήτημα. Ὁ Βαρὼν Βρουννώφ εἶχε συντάξῃ τὸ σχέδιον τῆς δηλώσεως σύμφωνα πρὸς ὅσα ἀνήγγειλα ὑμῖν διὰ τῆς ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου (2 Μαρτίου) ἀναφορᾶς μου. Τὸ σχέδιον τοῦτο ἔπρεπε νὰ σταλῇ τῷ Πρόεδρῳ τῆς Γαλλίας καὶ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργῷ, ἀφοῦ δ' ἐτύγγανε καὶ τῆς ἐπιδοκιμασίας αὐτῶν, νὰ μοι κοινοποιηθῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας.

Παρατήρησα τῷ Βαρώνῳ Βρουννώφ ὅτι δηλώσεις μόνον τὰ πρωτόκολλα ὑπαινιγτομένη, ἀντὶ νὰ χρησιμεύσῃ ὅπως προσεδόκων, κδύνατο νὰ ἔχῃ ὅλως ἀντίθετον ἀποτέλεσμα, καὶ τὸν παρακάλεσα, εἰν δὲν συνήναι νὰ ποιήσω δηλώσιν μὴ περιορίζουσαν τὰς ἐπιφυλάξεις μου εἰς μόνα τὰ πρωτόκολλα, νὰ συναινέσῃ τοῦλάχιστον ἵνα ἀντὶ νὰ ἐπικαλεσθῶ ἐγὼ ἐν δηλώσει τὰ πρωτόκολλα ταῦτα, γείνηται αὐτῶν μνησία ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ τοῦ προοιμίου. Ὁ Βαρὼν Βρουννώφ παραδέξατο τὴν τελευταίαν ταύτην πρότασιν, ἵνα δώσῃ, ὡς μοι εἶπεν, νέον δείγμα τῆς ἐπιθυμίας του νὰ μᾶς εὐχαριστήσῃ. Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ καὶ ὁ Πρίγκιψ de La Tour d' Auvergne, παρ' οἷς μετέβην κατόπιν, συνήνεσαν πληρέστατα εἰς τὴν πρότασίν μου καὶ οὕτω γενήσεται μνησία τῶν πρωτοκόλλων μετὰ τὴν φράσιν εὐπὸ τινος ὁρους ἐν τῇ μνησθείσῃ Συνθήκῃ διαλαμβανομένου. « Δὲν ὥρισαν ἀκόμη τὰς προστεθησομένας λέξεις, ἀλλ' ἡ φράσις συμπληρωμένη θέλει ἔχει ὡς ἐγγιστά οὕτω. « Ἐπὸ τινος ὁρους εἰν τῇ μνησθείσῃ Συνθήκῃ διαλαμβανομένου καὶ ἐπεξηγηθέντος κατόπιν διὰ τῶν μεταγενεστέρων πρωτοκόλλων. »

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

117.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 20 Φεβρουαρίου (3 Μαρτίου) 1864.

Ταύτην τὴν στιγμήν εἶλας παρὰ τοῦ Λόρδου Ῥώσσελ τὴν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἰδιαίτεραν ἐπιστολήν του ἧς ἀντίγραφον διαβιβάζω ὑμῖν ἐνταῦθα, μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ συνημμένων ἀντιτύπων τοῦ σχεδίου τῆς Συνθήκης καὶ τῆς συμπληρωματικῆς Συμβάσεως.

Τὸ ἀντίτυπον τοῦ σχεδίου τῆς Συνθήκης περιέχει τὰς ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῆς 13|25 Φεβρουαρίου ἀποφασισθείσας τροποποιήσεις καὶ τὴν συνεπείᾳ τούτου συναίνεσιν τῆς Αὐστρίας εἰς τὰς ὑπεβληθείσας αὐτῇ προτάσεις.

Τὸ ἀντίτυπον τοῦ σχεδίου τῆς Συμβάσεως περιέχει νέον ἄρθρον δι' οὗ καθιεροῦνται αἱ συνεπεῖαι τῶν παραστάσεων μου γενόμεναι ὑπὸ τοῦ Λόρδου Ρώσσελ παραχωρήσει.

Τὸ προίμιον δὲν συνεπληρώθη ἐν τῷ συνημμένῳ ἀντιτύπῳ κατὰ τὸν ὑποδειχθέντα ἐν τῇ ὑπὸ χθισινῇ ἡμερομηνίᾳ ἀναφορᾷ μου τρόπον, διότι ὁ περιέχων τὸ ἀντίτυπον αὐτὸ φάκελλος μοι ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λόρδου Ρώσσελ πρὸ τῆς συνδιαλέξεως ἣν ἔσχον μετ' αὐτοῦ σήμερον.

Τοῦτο ἐξηγεῖ ὡσαύτως τὴν ὑπὸ τοῦ Λόρδου Ρώσσελ γενομένην ἐν τῇ ἐπιστολῇ του μνείαν τῆς δηλώσεως ἣν ἐπρόκειτο νὰ παρουσιάσω εἰς τὸ Συμβούλιον. Ἀλλὰ κατὰ τὰ σήμερον τὴν πρῶτην ἀπορρακισθέντα ὑπὸ τῶν τριῶν Πληρεξουσίων περὶ συμπληρώσεως τοῦ προιμίου συμφωνήθη ὅτι οὐδεμίαν ποιήσομαι δήλωσιν.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

118.

(Μετάφρασις.)

Chesham Place τῇ 3 Μαρτίου 1864.

Φίλε Κύριε Τρικούκη,

Ἀποστέλλω ὑμῖν ἀντίτυπα τῆς Συνθήκης καὶ τῆς εἰδικῆς συμβάσεως ὅπως θέλουσι προταθῇ ὑμῖν ὑπὸ μὲν τῶν τριῶν Δυνάμεων ἡ Συνθήκη, ὑπὸ δὲ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος ἡ σύμβασις.

Προσδοκῶ ἵνα ἡ σύμβασις ὑπογραφῇ αὐθημερόν μετὰ τῆς Συνθήκης.

Ὁ Βασιὺν Βρουνῶν συνήνεσε νὰ ὑποβάλῃτε ἡμῖν δηλώσιν ὡς πρὸς τὸ προίμιον κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκης. Ἡ δὴλῳσις αὕτη πρέπει νὰ συνταχθῇ οὕτως ὥστε νὰ γείνη δεκτὴ.

Πέποιθα ὅτι οὐδεμίαν πλέον δυσκολία ὑφίσταται.

Εἰμι κλ'.

ΡΩΣΣΕΛ.

119.

Τροποποιήσεις ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς Συνθήκης ὅπερ ὄρα ἄνωτέρω ἐν σελίδι 63 (α).

Προίμιον. Ἡ τροποποίησις τοῦ προιμίου δὲν ὠρίσθη ἐτι αὐτολεξί οὔτε περιέχεται ἐν τῷ κατὰ τὴν 3 Μαρτίου (ν). ἀποσταλέντῃ τῷ Κ. Τρικούκῃ σχεδίῳ. Ἀλλὰ καθὰ συνάγεται ἐκ τῆς ἄνωτέρω ὑπὸ τὸν ἀριθ. 116 καὶ ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου (3 Μαρτίου) ἀναφορᾷ αὐτοῦ, κατόπιν τῶν λέξεων αὐτῶν τινος ὅρους ἐν τῇ μνησθείσῃ Συνθήκῃ διαλαμβανομένους δι' ὧν τελειώνει ἡ πρώτη τοῦ προιμίου παράγραφος, προστεθήσεται ὡς συνέχεια ἡ ἐξῆς ὡς ἑγγιστα φράσις καὶ ἐπεξηγηθέντας κατόπιν διὰ τῶν μεταγενεστέρων πρωτοκόλλων.»

Ἄρθρον 3. Ἐν τῷ τέλει τοῦ ἁρθροῦ τούτου προστίθῃ ἐν τῷ νέῳ σχεδίῳ ἡ ἐξῆς παράγραφος. «Ἐννοεῖται ὅτι καὶ νῦν Συμβάσεις συναφθήσονται ἐντὸς δέκα πέντε ἐτῶν, ἢ τάχιον, εἰ δυνατόν.»

Ἄρθρον 5. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη ἐν τῷ νέῳ σχεδίῳ ὡς ἐξῆς: «Ἡ Βουλὴ τῆς ἑνωμένης Πολιτείας τῶν ἰονίων νήσων ἐθέσπισε, διὰ ψηφίσματος ἐκδοθέντος τῇ 7/19 Ὀκτωβρίου 1863, ἵνα τὸ ποσὸν τῶν δέκα χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν προσδιορισθῇ ἐτησίως εἰς ἀὔξιν τῆς Ἀνακτορικῆς χορηγίας τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, κατὰ μῆνα ἐκ διαλειμμάτων καταβαλλόμενον, εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀποτελέσῃ τὸν πρῶτον εἰσπρακτέον φόρον ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἰονίων νήσων, ἐκτὸς ἐὰν διηθῇ πρόνοια κατὰ τοὺς συνταγματικούς τύπους διὰ τῆς ἀπόσεως αὐτοῦ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.»

«Κατὰ συνέπειαν ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμόσῃ δαίντως τὸ ψήφισμα τοῦτο.»

(α) Αἱ τροποποιήσεις αὗται ἐξήχθησαν ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐντὸς ἄνωτέρω ἀναφορᾷ τοῦ Κ. Τρικούκῃ μνημονευμένων σχεδίων Συνθήκης καὶ Συμβάσεως ἅτινα ἀποστάλησαν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Λόρδου Ρώσσελ τῇ 3 Μαρτίου (ν). καὶ ὧν ἡ ὅλοςχερὴς ἀνατύπωσις ἐνταῦθα ἔχει εἶναι ματαιοπονία.

Τροποποιήσεις ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς Συμβάσεως; ἔπειθ' ὅρα ἀνωτέρω ἐν σελ. 66.

Ἐν τῷ νέῳ σχεδίῳ προστίθεται τὸ ἐξ ἑξ ν.ο. ἄρθρον.

Ἄρθρον 2.

Κατὰ τὸν ἰκανοῦσιν ἐκάστου ἔτους ὁ ἐν Ἀθήναις Πρέσβης τῆς Αὐτῆς Βρετ. Μεγαλειότητος θέλει παραδίδει τῷ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν Ἱπουργῷ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, κατάλογον τῶν προσώπων ἅπερ δικαιούνται εἰς συντάξεις ἢ ἀποζημιώσεις συνεπεὶα τοῦ προηγουμένου ἁρθρου. Κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου τούτου θὰ ἀφαιρῶνται ἐκ τοῦ καταλόγου τοῦ προηγουμένου ἔτους τὰ ὀνόματα τῶν τεθνεώτων, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα ἐκείνων ὅσοι ἐδέξαντο ὑπηρεσίαν παρὰ τοῦ στέμματος τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἐπὶ μισθῷ ἴσῳ πρὸς τὰς συντάξεις ἢ ἀποζημιώσεις ἃς δικαιούνται νὰ λαμβάνωσι. Πρὸς δὲ τούτοις ἐλεύουσιν ἐλαττωθῆναι αἱ πληρωταὶ συντάξεις καὶ ἀποζημιώσεις εἰς ἕτερα πρόσωπα, ὧν τὰ ὀνόματα θὰ μένωσιν ἐν τῷ καταλόγῳ, κατὰ ποσὸν ἀνάλογον τῇς ὀφειλομένους αὐτοῖς μισθοῖς συνεπεὶα θέσεων ἃς τυχὸν κατεῖχον εἰς τὸ παρελθὸν καὶ ὧν ἡ μισθοδοσία ἦν μικροτέρα τῶν διδομένων αὐτοῖς συντάξεων καὶ ἀποζημιώσεων.

120.

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνον.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 28 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) 1864.

Ἐλάβομεν διὰ τοῦ χθὲς ἀφικθέντος Γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου τὰς ἀπὸ 13 ἕως 20 Φεβρουαρίου ὑμετέρας ἀναφοράς, ὡς καὶ πρό τινα ἡμερῶν τὸ ἀπὸ 16/28 Φεβρουαρίου τηλεγράφημα ἡμῶν, ἐξ οὗ κατὰ πρῶτον ἔγνωμεν εὐχαρίστως ὅτι ἐλήφθη ἡ συναίνεσις τῆς Αὐστρίας εἰς τὴν ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τῶν τριῶν Δυνάμεων ἀποφασισθεῖσαν προσθήκην ἐπὶ τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ σχεδίου.

Ἀφοῦ ἀπέβη ἀδύνατος ἡ ἐκ τοῦ προοιμίου τῆς Συνθήκης ἐξάλειψις τῆς φράσεως « ὑπὸ τινος ἔθνους κτλ. » εὐχάριστον εἶναι ὅτι ἀπεφασίσθη τοῦλάχιστον νὰ προστεθῇ κατόπιν αὐτῆς ἡ ἐπομένη « ἐξηγηθέντας διὰ τῶν κατόπιν ὑπογραφέντων πρωτοκόλλων » οὕτω φαίνεται ἀληθῶς ὅτι δὲν παραδεχόμεθα ὅλους τοὺς ἐν τῇ Συνθήκῃ τῆς 2/14 Νοεμβρίου ἔθους, ἀλλὰ μόνον τοὺς δι' εἰδικῶν πρωτοκόλλων προσδιορισθέντας.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰδικὴν μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀγγλικῆς Σύμβασιν, βεβαίως ἂν ἀποδῇ ἀδύνατον νὰ κατορθωθῇ ὅ,τι σὰς ἐγράψωμεν ἐν ταῖς τελευταῖαις ὑμῶν ὁδηγίαις, αἱ δύο ἐξηγήσεις εἰς ἃς ὁ Λόρδος Ῥωσσὶλ συνήντισε εἰς καλὰ καὶ ἀναγκαῖαι, ἀλλ' ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο πρέπει, Κύριε Ἀρισταλμένε, νὰ ἐξαντλήσωμεν ὅλα ὅσα δυνήσωμεν νὰ μεταχειρισθῶμεν μίση, ἵνα καταρθώσωμεν τι ἀποτελεσματικώτερον.

Τὸ καθ' ἡμᾶς δὲν ἀπελπίζομεθα ἐτι ἐντελῶς ὡς πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ὑμετέρων προσπαθειῶν βεβαίως ἤδη ὁ αὐτόθι Πρέσβης τῆς Γαλλίας πρέπει νὰ ἐλαβὼν ὁδηγίας ἵνα σὰς ὑποστηρίξῃ διὰ τῆς φιλικῆς παρὰ τῇ Ἀγγλικῇ Κυβερνήσει μετριοπαθεῶς τοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ν' ἀναβληθῇ ἡ εἰδικὴ συνθήκη ἐπὶ τινος χρόνον, ἵνα ἐξετασθῶσι τὰ δικαιώματα τῶν ἐν αὐτῇ προτεινομένων προσώπων πρὸς ἀποζημιώσιν· διὰ πᾶν ὅμως ἐνδεχόμενον, ἐπειδὴ πιθανὸν ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις νὰ ἐπιμείνῃ ἀνινδότης οὐ μόνον εἰς τὸ σχέδιον ἀμετάβλητον τῆς Συμβάσεως, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν σύγχρονον ὑπογραφὴν αὐτῆς μετὰ τῆς κυρίας Συνθήκης, καὶ ἐπειδὴ τὸ μέγα ἔθνηκόν συμμέρον τῆς ὅσον ἐνιστι ταχυτέρας ἐώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως ν' ἀναλάβῃ τὴν μεγάλην εὐθύνην τῆς ἀναβολῆς τῆς ὑπογραφῆς τῆς κυρίας Συνθήκης, σὰς ἐπιτρέπομεν ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει νὰ δηλώσῃτε τῷ Λόρδῳ Ῥωσσὶλ ὅτι παραδεχόμεθα μὲν τὴν ἀρχὴν τῆς Συμβάσεως ταύτης καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ προτεινόμενα πρὸς σύνταξιν πρόσωπα, ἀλλ' ὅτι ζητεῖτε ν' ἀντικατασταθῶσιν αἱ τρεῖς πρῶτοι παράγραφοι τοῦ Α' ἁρθρου τοῦ σχεδίου τῆς Συμβάσεως ὑπὸ τῶν ἐξ ἑξ διατάξεων.

c Considérant qu'à différentes époques des pensions ont été accordées à des sujets Britanniques par le Gouvernement Ionien, ou qu'elles vont être accordées actuellement, en conformité des règles établies aux Iles Ioniennes en matière de pensions, allocations dont le total s'élève à la somme de 7,403L. 8s. 4d. Sterling par an, d'après la liste A. ci-annexée ;

Preuant également en considération la nécessité d'accorder des indemnités à certains individus actuellement au service du Gouvernement Ionien, lesquels perdront leurs emplois par suite de l'union

des Iles à la Grèce, allocations dont le total s'élève à 3,272 L.¹12s. Sterling par an, d'après la liste B. ci-annexée ;

Sa Majesté le Roi des Hellènes s'engage à leur faire obtenir les dites pensions et indemnités d'après les lois Ioniennes en fait de pensions.

Il est entendu que les individus recevant les sommes indiquées sub lit : B. seront soumis à toutes les règles établies par les lois Ioniennes en matière de pensions, et que celui ou ceux parmi les individus dont les noms sont compris dans les deux listes sub lit : A. et B. qui accepteraient à l'avenir des places rétribués au service de S. M. la Reine de la Grande Bretagne cesseront de toucher aucune indemnité ou pension de la part de la Grèce. (α)

Ἡ τετάρτη παράγραφος τοῦ σχεδίου δύναται νὰ μείνῃ ὡς τελευταία τοῦ Α'. άρθρου.

Δὲν πιστεύομεν ὅτι ἀποκρούσῃ τὴν ἀνωτέρω τροποποίησιν ὁ Δόρυς 'Ρώσσελ, καθότι ἤθελεν εἶσθαι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἀνώμαλον τὸ νὰ γίνηται εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς ἡ ἀπότισις τῶν συντάξεων ἄλλως ἢ ὅπως θέλει γίνεσθαι πρὸς τοὺς Ἴονας, ἐνῶ καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ δυνάμει τοῦ αὐτοῦ νόμου λαμβάνουσι συντάξεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀδικον καὶ σκληρὸν οἱ μὲν ἔχοντες δικαίωμα ἀναντιρρήτον, νὰ ὑπάγωνται εἰς κανόνας κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ὑποχρεωτικοὺς, οἱ δὲ λαμβάνοντες ἀποζημιώσεις ἰσοδύναμους, καὶ τοὶ οὐδὲν ἔχοντες δικαίωμα εἰς σύνταξιν, νὰ μὴ ὑποβληθῶσιν εἰς οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἢ εἰς οὐδένα περιορισμὸν, ἀλλὰ νὰ ἐξακολουθῶσι νὰ λαμβάνωσι τὰς ἐκτάτας τούτας καὶ παραδόξους συντάξεις εἰς οἷα δήποτε κοινωνικὴν κατάστασιν ἂν εὐρεθῶσιν εἰς τὸ μέλλον.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω τροποποιήσεων πρέπει προσέτι νὰ προσπαθήσῃτε, εἰ δυνατόν, νὰ προστεθῇ ἐν τῇ εἰδικῇ Συμβάσει διάταξις τις δι' ἧς νὰ συμφωνηθῇ ὅτι δύναται ἐραδύτερον νὰ γενῇ ἀναθιώρησις τῆς Συμβάσεως ταύτης διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐνεκὰ τῆς μεγάλης ταχύτητος μεθ' ἧς συνομολογεῖται, ἐνδεχόμενον εἶναι νὰ παρεσιέφρυσαν λάθῃ ἅτινα καὶ αὐτῆς τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἡ ὑπόκληψις ἀπαιτεῖ ἵνα διορθωθῶσι κατόπιν.

Τὰ ἀνωτέρω, Κύριε Ἀπεσταλμένε, εἰσὶ τὰ τελευταῖα ἅτινα πρόκειται νὰ ζητήσωμεν, ἂν δὲν κατορθώσωμεν ν' ἀναβληθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ ὑπογραφή τῆς εἰδικῆς Συμβάσεως ἵνα ἐξετασθῇ ὠριμώτερον κατόπιν. Πιθανὸν ὅμως ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ν' ἀποκρούσῃ καὶ ταῦτα ἀνενδότης καὶ νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὰς πρώτας αὐτῆς ἀξιώσεις μὲ μόνας τὰς δύο ἐλαφρὰς τροποποιήσεις εἰς αἷς συνήθεσεν. Ἐν τῷ αὐτῷ περὶ πτώσει βεβαίως οἰανδῆποτε ἂν ὠρεῖλομεν αὐτῇ εὐγνωμοσύνην, ὅτιν ἂν ἐπιθυμοῦμεν νὰ τὴν εὐχαριστήσωμεν, ποτὲ δὲν ἠθέλομεν δεχθῇ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀποζημιώσεως προσώπων οὐδὲν ἔχόντων δικαίωμα εἰς σύνταξιν, ἂν δὲν ἐπειγόμεθα ἀπὸ τὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην τοῦ νὰ φθάσωμεν ὅσον ἐνεστί τάχιον εἰς τὸ τέλος τοῦ ζητήματος τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου, ἐκ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ὑποκείμενης κρίμαται ἡ τακτοποίησις τῶν ἐσωτερικῶν ἡμῶν πραγμάτων.

Ἀπέναντι τῆς μεγάλης θλάβης ἣτις προσγίνεται εἰς τὰ ἔθνικα συμφέροντα ἐνεκὰ τῆς παρατάσεως τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος, ἐθεωρήσαμεν προτιμότερον νὰ ὑποτιθῶμεν μίαν ζημίαν χρηματικὴν ἵνα θέσωμεν τέρμα εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν παρ' ἡμῖν ἀνωμαλίαν. Ἄλλως τε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὁλόκληρον ἀναμένει μετ' ἀνυπομονετικῆς τὸ τέρμα τοῦτο, καὶ ἐπιθυμεῖ σφοδρῶς ν' ἀκούσῃ ὅτι ἡ τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου ὀριστικὴ συνθήκη ὑπεγράφη τέλος.

(α) ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ. Ἐπειδὴ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἐχορηγήθησαν συντάξεις εἰς ὑπάρχονς Ἀγγλοὺς ὑπὸ τῆς Ἰονίου Κυβερνήσεως, πρόκειται δὲ καὶ νῦν νὰ χορηγηθῶσι τοιαῦται, σύμφωνα πρὸς τοὺς παραδεγεμένους περὶ συντάξεων κανόνας ἐν ταῖς Ἰονίαις Νήσοις, ὅλων δ' αὐτῶν τῶν συντάξεων τὸ ποσὸν ἀναβαίνει εἰς 7,403 λίρ. 8 σ. 4 δ. κατ' ἔτος, ὅπως ἐμφαίνεται ἐν τῷ συνημμένῳ ὑπὸ στοιχ. Α. πίνακι.

Λαμβανομένης ὡσαύτως ὑπ' ὅψιν τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ χορηγηθῶσιν ἀποζημιώσεις εἰς τινὰ πρόσωπα διατελοῦντα νῦν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἰονίου Κυβερνήσεως ὥστε θέλουσιν ἀπολέσει τὰς θέσεις των συναπείᾳ τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνώσεως τῶν Νήσων, ἀποζημιώσεις δὲν τὸ ὅλικόν ποσὸν ἀναβαίνει εἰς 3,272 λ. 12 σ. κατ' ἔτος, ὅπως ἐμφαίνεται ἐν τῷ συνημμένῳ ὑπὸ στοιχ. Β. πίνακι.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὑποχρεοῖται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν εἰς αὐτοὺς χορηγίαν τῶν εἰρημένων συντάξεων καὶ ἀποζημιώσεων κατὰ τοὺς περὶ συντάξεων Ἰονίαις Νόμους.

Ἐννοεῖται ὅτι τὰ πρόσωπα τὰ λαμβάνοντα τὰ ἐν τῷ ὑπὸ Στοιχ. Β'. Πίνακι ποσὰ θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ὅλους τοὺς καθιερωμένους περὶ συντάξεων κανόνας ὑπὸ τῶν Ἰονίων Νόμων, καὶ ὅτι ἐκεῖνος ἢ ἐκεῖνοι ἐκ τῶν μνημονευομένων ἐν τοῖς δυοῖ Πίναξιν ὑπὸ Στοιχ. Α'. καὶ Β'. ὅσοι ἤθελον δεχθῇ ἐν τῷ μέλλοντι ἐμίσθους θέσεις ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης τῆς Μεγάλης Βρετανίας, θὰ παύσωσι λαμβάνοντες σύνταξιν ἢ ἀποζημιώσιν ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὴν σφοδρὰν καὶ δικαίαν ταύτην ἐπιθυμίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο ν' ἀντισταθῇ περισσότερον, διὸ καὶ ἀπεφάσισε νὰ παραδεχθῇ μίαν ἐκτακτον χρηματικὴν δαπάνην ἢ μάλλον μίαν ζημίαν, περὶ τῆς νομιμότητος τῆς ὁποίας δὲν εἶναι πεπεισμένη.

Ἄν λοιπὸν ἀφοῦ ἐξαντλήσῃτε ὅλα τὰ ἐφικτὰ πρὸς ἀναβολὴν ἢ τροποποιήσιν τῆς Συμβάσεως μέσα, καὶ ἀπελπισθῇτε ἐντελῶς ὡς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐνεργειῶν ὑμῶν, πεισθῇτε δὲ ὅτι οὐδὲ τὰς τοσιῦτον εὐλόγους καὶ δικαίας τροποποιήσεις ἅς σὰς ὑπεδείξαμεν ἀνωτέρω εἶναι ἐλπίς νὰ δεχθῶσι, μὴ ἀναβάλῃτε περισσότερο τὴν ὀριστικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, ἀλλ' ὑπογράψατε συγχρόνως μὲ τὴν κυρίαν Συνθήκην καὶ τὴν εἰδικὴν ταύτην Σύμβασιν, ὡς ἔχει τὸ κείμενον αὐτῆς, μὲ μόνας τὰς παραδεχθείσας ὑπὸ τοῦ Κόμητος Ῥώσσελ τροποποιήσεις. Ἐπὶ τούτῳ δὲ σὰς στέλλομεν ὧδε τὸ πρὸς ὑπογραφήν τῆς εἰδικῆς Συμβάσεως ἀπαιτούμενον πληρεξούσιον.

Ὁ Ὑπουργός,
Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

121.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 11 Μαρτίου 1864. (v)

Σπεύδω νὰ διαβιβάσω εἰς τὴν ὑμετέραν ἐξοχότητα τὰ σχέδια τῆς προταθείσης Συνθήκης μεταξύ τῶν τριῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Ἑλλάδος ὡς καὶ τῆς ἰδιαιτέρας Συμβάσεως μεταξύ τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ὡς ἐτροποποιήθησαν ἐν πνεύματι ὅσον οἶόν τε εὐνοϊκῶς πρὸς τὰς παραστάσεις τοῦ Κ. Τρικούπη.

Ἰπάρχει ἐπίσης πρόθεσις τοῦ νὰ καταχωρισθῶσι λέξεις τινὲς ἐν τῷ προοιμίῳ ἀναφερόμεναι εἰς τὰ κατόπιν ἀπὸ κοινοῦ γεγόμενα πρωτόκολλα, ὡς προσθήκη εἰς τὰς μνημονεύσας τῆς κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1863 συναρθεύσης Συνθήκης λέξεις.

Ἀνακοινῶν ταῦτα τῇ Υ. Ε. ἔχω ἐπίσης ὁδηγίαις νὰ σὰς βεβαιώσω ὅτι διὰ τῶν τροποποιήσεων τούτων αἱ τρεῖς Δυνάμεις ἐφθασαν εἰς τὸ ἔσχατον ὅριον μερισμοῦ ἐδύναντο νὰ ἐνδώσωσιν εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅτι οὐδεμία πλέον μεταβολὴ δύναται νὰ γείνη δεκτὴ.

Διετάγην ἐπομένως νὰ προτρέψω τὴν Υ. Ε. νὰ πέμψῃ ἀμέσως διὰ τοῦ τηλεγράφου ὁδηγίας εἰς τὸν Κ. Τρικούπην ὅπως ὑπογράψῃ τὴν Συνθήκην ἐν τῇ ἐνεστῶσῃ αὐτῆς μορφῇ.

Δράττομαι κλπ.

Π. ΣΚΑΡΛΕΤ.

122.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐντιμον Π. Κάμπελλ Σκάρλετ, Πρεσβευτὴν τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος ἐν Ἑλλάδι.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 28 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) 1864.

Σπεύδω ν' ἀναγγεῖλω ὑμῖν τὴν λήψιν τῆς ἐπιστολῆς δι' ἧς μ' ἐτιμῆτε σήμερον ἐξαποστέλλοντές μοι ἀντίτυπα τῶν σχεδίων τῆς Συνθήκης καὶ εἰδικῆς συμβάσεως ὅπως ἐσχάτως ἐτροποποιήθησαν. Ἐπὶ τῇ κοινοποιήσει ταύτῃ, σὰς παρακαλῶ, Κύριε Πρέσβυ, νὰ δεχθῇτε τὰς εὐχαριστίας μου.

Ὡς πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν ἣν κατὰ διαταγὴν τῆς ὑμετέρας Κυβερνήσεως μοι ἐκφράζετε νὰ δώσω ἀνευ ἀνταλλάγῃ τῷ Κυρίῳ Τρικούπῃ τὰς δεούσας ὁδηγίας πρὸς ὑπογραφήν τῶν εἰρημένων Συνθηκῶν, ὁμολογῶ ὑμῖν εἰς

ἀπάντησιν, Κύριε Πρέσβυ, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ ἡ Κυβέρνησις αὐτοῦ μέγιστον ἔχουσι συμφέρον ἵνα τὸ ζήτημα τῆς ἐνώσεως τῶν Ἰονίων νήσων, πρὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου ἐκκρεμὲς, ἀποπερατωθῇ τέλος πάντων, διὸ καὶ διαβιβάζω σήμερον τῷ Κ. Τρικούπη τὰς ἀπαιτούμενας πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁδηγίας, πεποιθὼς ὅτι τῇ εὐμενεῖ ἀρωγῇ τῶν λοιπῶν πληρεξουσίων, θέλει ἐπέλθει πλέον τὸ ποθοῦμενον τῶν διαπραγματεύσεων πέρας.

Δέξασθε κ.τλ.

‘Ο Ὑπουργός,
Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

123.

Πρὸς τὸν Κ. Χ. Τρικούπη, εἰς Λονδῖνον.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 28 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) 1864.

ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς διαβιβάσωμεν διὰ τῆς παρούσης ἀντίγραφα τῆς ὑπὸ σημερινῇ ἡμερομηνίᾳ διακοινώσεως πρὸς ἡμᾶς τοῦ ἐνταῦθα Πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας Κ. Σκάρλετ, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν ἀπαντήσεώς μας.

‘Ο Ὑπουργός,
Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

124.

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπη, εἰς Λονδῖνον.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 28 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) 1864.

Σᾶς ἐγράψαμεν ἔδη ὁποῖαν ὀδυνηρὰν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν ἐν Ἑλλάδι τε καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ ὁ γενικὸς καθ’ ὅλα τὰ ἐν ταῖς Ἰονίοις Νήσοις φρούρια ὀπλισμὸς, ἢ μᾶλλον ἡ ἐντελής τῶν φρουρίων τούτων ἀπογύμνωσις, καθότι οὐδὲ κόκκον πυρίτιδος ἀφίνουσιν εἰς αὐτά.

Ἠδυνάμεθα κάλλιστα νὰ καταδείξωμεν ὅτι οὐδὲν εἶχον δικαίωμα οἱ Ἀγγλοὶ νὰ λάβωσι μεθ’ αὐτῶν ἀναχωροῦντες οὔτε ὅλα τὰ πυροβόλα, οὔτε ὅλα τὰ ἐν τοῖς φρουρίοις πολεμοφόδια :

α) Διότι ὅτε παρέλαβον τὰς νήσους εὗρον ἐν αὐταῖς καὶ πυροβόλα καὶ πολεμοφόδια εἰς ἱκανὸν ποσόν.

β) Διότι ἡ τελειότερα αὐτῶν ἐξόπλισις δὲν ἐγένετο μόνον δαπάνῃ τῆς Ἀγγλίας, ἀλλὰ μετέσχεν αὐτῆς οὐ μικρὸν καὶ ἡ Πολιτεία τοῦ Ἰονίου Κράτους.

Ἀλλὰ δὲν θέλομεν τὴν σήμερον νὰ διεκδικήσωμεν τοιαῦτα δικαιώματα, οὐδὲ νὰ ἐλθωμεν ἐνεκα τούτου εἰς πάλιν δυσχέρεστον, μετὰ τῆς Ἀγγλίας, ἥς τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα εὐμένειαν περὶ πολλοῦ ποιούμεθα. Θεωροῦμεν ὁμῶς καλὸν νὰ παρακαλέσωμεν αὐτὴν ν’ ἀφήσῃ τοῦλάχιστον ἀκέραιον τὸν ὀπλισμὸν τῶν φρουρίων ἐκείνων ἅτινα δὲν κατεδαφίσθησαν.

Μία τοιαύτη πρᾶξις δικαιοσύνη εἰς τὴν φύσιν τῆς, θέλει προξενήσῃ καλὴν ἐντύπωσιν καὶ θέλει συντείνειν οὐ μικρὸν εἰς τὸ νὰ μετριάσῃ τὴν πικρίαν ἣν ἅπαντες τοσοῦτον βαθέως συνχρᾶνθήμεν ἐκ τῆς κατεδαφίσεως τῶν φρουρίων.

Σᾶς παραγγέλλομεν ἐπομένως νὰ ὁμιλήσῃτε ἰδίως περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου μετὰ τοῦ Λόρδου Ρώσσελ καὶ νὰ τὸν παρακαλέσῃτε νὰ κατορθώσῃ νὰ γείνῃ δεκτὴ ἡ ἀνωτέρω ἡμῶν αἴτησις καὶ δοθῇ, ἐν καιρῷ, καὶ εἰ δυνατόν, διὰ τοῦ τηλεγράφου, εἰς Κέρκυραν διαταγὴ ἵνα μείνῃ ἀνέπαρος ὁ ὀπλισμὸς τῆς τε Ἀκροπόλεως καὶ τῶν παραλίων φρουρίων, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν ὅσα δὲν ἀνετράπησαν, παριστῶντες αὐτῷ ὅτι ἡ τοιαύτη ἀπόφασις, ἐκτὸς τῆς καλῆς ἐντυπώσεως, ἣν θέλει προξενήσῃ εἰς τὸ κοινόν, θέλει εὐχαριστήσῃ ἰδίως τὴν Α. Μ. τὸν Σεβαστὸν ἡμῶν Βασιλέα.

Ἀναμένομεν νὰ μᾶς γνωστοποιήσῃτε δι’ ἰδίας ἀναφορᾶς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν περὶ τούτου ὑμετέρων ἐνεργειῶν.

‘Ο Ὑπουργός,
Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.